

Ακατάβλητος αγωνιστής για τὸ Βορειοηπειρωτικὸ ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΤΡΙΓΚΟΓΙΑΣ : ΑΠΩΝ-ΠΑΡΩΝ Δέκα χρόνια ἀπὸ τὴν ἐκδημία του

Πρὶν ἀπὸ δέκα χρόνια, στὶς 24 Ἰουλίου 2005, ἓνας ἀκατάβλητος καὶ ἐνθουσιώδης ἀγωνιστής γιὰ τὸ Βορειοηπειρωτικὸ, ὁ ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΤΡΙΓΚΟΓΙΑΣ, ἀναχώρησε γιὰ τὴν αἰωνιότητα. Τὴν ἐπομένη, 25ῃ Ἰουλίου, κηδεύτηκε μὲ τιμὲς στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Ἁγίας Σοφίας Θεσσαλονίκης. Στὴν νεκρώσιμη ἀκολουθία προεξῆρχε ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος ἐνῶ συμμετεῖχαν καὶ οἱ Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχες Κίτρους, Κατερίνης καὶ Πλαταμῶνος κ. Ἀγαθόνικος, Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης κ. Ἀνδρέας καὶ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβας. Ὁ μέγας αὐτὸς Ναὸς εἶχε κυριολεκτικὰ πλημμυρίσει ἀπὸ πλήθη ἀνθρώπων, ποὺ ἐγνώριζαν τὸν ἀείμνηστο Γρηγόρη καὶ εἶχαν ἔλθει γιὰ νὰ τοῦ δώσουν τὸν τελευταῖο ἀσπασμό. Φυσικὰ παρευρίσκονταν τὰ μέλη τῆς Σ.Φ.Ε.Β.Α. καὶ τοῦ Π.Α.ΣΥ.Β.Α. γιὰ ν' ἀποχαιρέτισουν τὸν σεμνὸ καὶ γενναῖο συμμαχητὴ τους, ποὺ ἔφευγε γιὰ τὴν αἰωνιότητα.

Ἡ ἀναχώρηση τοῦ ἀείμνηστου Γρηγόρη ἦταν, πράγματι, ἓνα ἰσχυρὸ πλήγμα στὸν ἀγῶνα ποὺ ἔκαναν ἡ ΣΦΕΒΑ καὶ ὁ ΠΑΣΥΒΑ γιὰ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα καὶ τὴν Αὐτονομία τῆς πολυπαθῆς Βορείου Ἡπείρου. Γιατί ὁ Ντριγκόγιας εἶχε πάρει τὸ ἀρειμάνιο παρουσιαστικὸ καὶ τὸ σθεναρὸ φρόνημα τῶν «παιδιῶν» τῆς Σαμαρίνας, ἀπ' ὅπου καταγόταν, ἐνῶ, παράλληλα ἦταν πιστὸ καὶ ἄξιο τέκνο τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πατρίδος.

Οἱ ἐξορμήσεις στὴν Βόρειο Ἡπειρο - εὐθὺς μόλις ἔπασαν τὰ ἀπαίσιμα ἠλεκτροφόρα συρματοπλέγματα, μὲ τὰ ὁποῖα ὁ στυγνὸς κομμουνιστὴς δικτάτορας Ἐνβέρ Χότζα εἶχε ζώσει ὅλη τὴν Χώρα - συχνὲς στὴν ἀρχή, ἄρχισαν στὴν συνέχεια, νὰ πυκνώνουν, μιᾶς καὶ οἱ πολλαπλὲς ἀνάγκες τοῦ σταυρωμένου - γιὰ 45 χρόνια - λαοῦ ἦταν λίαν ἐπείγουσες. Καὶ δὲν μιλάμε μόνο γιὰ τὸ φαγητὸ καὶ τὸ ρούχο, ποὺ βέβαια ἦταν ἀπολύτως ἀπαραίτητα, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν τόνωση τοῦ φρονήματος τῶν Βορειοηπειρωτῶν, ποὺ εἶχαν ζήσει τὸν φόβο καὶ τὸν τρόμο στὶς φυλακὲς καὶ τὶς ἐξορίες, καθὼς καὶ τὴν ἐκμάθηση τῆς μητρικῆς τους γλώσσας, ἀφοῦ τὸ νὰ μιλήρ κανεὶς Ἑλληνικὰ εἶχε σὰν συνέπεια πολὺχρονης καταδίκης...

Ἡ προσπάθεια, ὅμως, τῆς ΣΦΕΒΑ, στὴν ὁποία πρωτοστατοῦσε ὁ Γρηγόρης Ντριγκόγιας, εἶχε στραφῆ κυρίως πρὸς τὴν πλευρὰ τῶν παιδιῶν καὶ τῶν νέων, ποὺ, λόγω τῆς καταπίεσης δὲν εἶχαν μάθει τὴν γλῶσσα τῶν προγόνων τους, ὅπως βέβαια καὶ τὴν Ἱστορία. Ἔτσι ἄρχισαν νὰ ἰδρύνονται καὶ νὰ λειτουργοῦν τὰ περίφημα «Φροντιστήρια» μὲ πολλὴ ἀπόδοση. Τὰ Βορειοηπειρωτόπουλα μιλοῦσαν, τώρα, πολὺ ὠραῖα τὰ Ἑλληνικὰ καὶ γνώριζαν τὴν Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, καί, μάλιστα, τὴν ἱστορία τῆς «γῆς τοῦ Πύρρου», τῆς ἰδιαίτερης, δηλαδή, πατρίδας τους. Εὐτύχησε δὲ ὁ ἀείμνηστος Ντριγκόγιας νὰ συμβάλῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ παραστῇ στὰ Ἐγκαίνια τοῦ ἰδιωτικοῦ ἐννεατάξιου σχολείου «Ο ΟΜΗΡΟΣ» στὴν ἡρωικὴ Κορυτσᾶ.

Ὁ ἀοίδιμος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κυρὸς Χριστόδουλος, στὸ συλλυπητήριό γράμμα του πρὸς τὴν ΣΦΕΒΑ καὶ τὸν ΠΑΣΥΒΑ, ἔγραφε, ἀνάμεσα στὰ ἄλλα,

Συνέχεια σελ.2

ΓΙΟΡΤΑΣΤΗΚΕ Η ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΣΤΟΝ ΓΡΑΜΜΟ ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗ 30.08.2015

Σελ. 12-13

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟΝ ΘΕΟΔΩΡΟ ΒΕΖΙΑΝΗ

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΤΡΙΓΚΟΓΙΑΣ:
ΑΠΩΝ-ΠΑΡΩΝ Σελ. 1

Σελ. 8-9

ΟΙ ΑΛΒΑΝΟΙ ΓΚΡΕΜΙΣΑΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΥΜΑΔΕΣ

Σελ. 3

ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΣΤΗ ΜΟΛΥΒΔΟΣΚΕΠΑΣΤΗ 15.08.2015

Σελ. 10 - 11

και αυτά : Ο Γρηγόρης « αντί του σώφρονος έφησυχασμού προετίμησε την άγιαστικήν όδόν της θυσίας και ανέλαβε εις τους νεάζοντας ώμους του, μαζί με τὰ πολλαπλά βάρη της εργασίας και της οικογενείας του, και τὰ βάρη του βορειοηπειρωτικού άγώνος. Πρωτοστάτησε εις τόν άγώνα ένημερώσεως της Έλληνικής κοινωνίας, διά τò δρᾶμα του Βορειοηπειρωτικού Έλληνισμού, αλλά και έπειτα εις θεοφιλή έργα φιλανθρωπίας και φιλοπατρίας, ως ήσαν ή ύποδοχή και περιθαλψις των Βορ/τών άδελφών, ή ίδρυσις και ή συντήρησις των φροντιστηρίων ελληνικής γλώσσης εν Β. Ηπειρώ, ή άνέγερσις και ό έξοπλισμός ιερών ναών και πλείστα άλλα γνωστά ή όσα μόνον ό Κύριος έπίσταται ». Είναι ή άκριβής σκιαγραφία του άειμνήστου Γρ. Ντριγκόγια.

Λοιπόν, έφυγε ό Γρηγόρης Ντριγκόγιας. Έφυγε; Όχι. Είναι άπλώς άπών τῷ σώματι. Είναι, όμως, παρών τῷ πνεύματι. Και έμπνέει και καθοδηγεί τὰ βήματα της ΣΦΕΒΑ και του ΠΑΣΥΒΑ, που συνεχίζουν τόν άγώνα με την ίδια πίστη και φλόγα που είχε εκείνος. Άς είναι αιωνία ή μνήμη του.

«ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ»

ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΕΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Με άφορμή την θλιβερή επέτειο της τουρκικής εισβολής στην Κύπρο (Ιούλιος-Αύγουστος 1974), στόν Τύμβο της Μακεδονίτισσας στην Λευκωσία, τελέσθηκε Μνημόσυνο των πεσόντων άξιωματικών και όπλιτών. Έξ άλλου, στόν ιστορικό Ναό της Παναγίας της Φανερωμένης έψάλη Δέηση για την άπελευθέρωση των κατεχομένων. Τέλος, ό Κύπριος Πρόεδρος κ. Νικ. Αναστασιάδης, ό όποίος μίλησε μετά τò μνημόσυνο, ύπογράμμισε την άνάγκη «να εργασθοῦμε ώστε να άποκαταστήσουμε τὰ πράγματα και να έπουλώσουμε τις πληγές».

Στὰ κατεχόμενα, όμως, όπου πραγματοποιήσε επίσκεψη ό Τουρκος Πρόεδρος Ταγιπ Έρντογάν και παρακολούθησε την παρέλαση των στρατευμάτων κατοχής, δήλωσε πολύ ύποκριτικά, ότι δέν πρέπει να χαθῆ ή σημερινή εύκαιρία έπιλύσεως του Κυπριακού. Άξιολογήσαμε έπιε ένα-ένα τὰ βήματα που έχουν γίνει μέχρι τώρα στην πορεία των συνομιλιών. Φαίνεται ότι και οι δύο πλευρές είναι άποφασισμένες να συνεχίσουν για την έπίλυση του Κυπριακού.

Και οι μὲν δύο πλευρές (Έλληνοκύπριοι-Τουρκοκύπριοι) φαίνεται ότι είναι άποφασισμένες, ό κ. Έρντογάν, όμως, είναι; Έμεις άμφιβάλλουμε. Γιατί, μέχρι τώρα, ή Τουρκία έχει τορπιλίσει όλες τις σχετικές προσπάθειες.

«B.B.»

ΟΙ ΗΡΩΕΣ ΛΙΜΕΝΙΚΟΙ

Έκατοντάδες άνδρες και γυναίκες του Λιμενικού που ύπηρετούν στο Αιγαίο, με δραματικές έλλείψεις σε ανθρώπινο δυναμικό στις ήδη μειωμένες κατά 2.200 - από τόν λιμενικό «Καλλικράτη» - όργανικές θέσεις, κάθε μέρα και, κυρίως, κάθε νύχτα, δίνουν μάχη, για να κρατήσουν ζωντανούς και άσφαλείς τούς χιλιάδες παράτυπους μετανάστες, που φθάνουν σε νησιά του Αιγαίου, διακινδυνεύοντας άκόμη και την ζωή τους.

Τὰ στελέχη του Λιμενικού Σώματος - άνδρες και γυναίκες - είναι πραγματικοί ήρωες. Με κίνδυνο της ζωής τους διασώζουν κάθε μέρα έκατοντάδες παιδιά, ενήλικες και ηλικιωμένους. Κι' αυτό γίνεται, δουλεύοντας από 16 έως και 20 ώρες την ήμέρα, χωρίς «ρεπό» και άδειες, όλο τόν χρόνο, γιατί ή ύποστελέχωση σ' αυτές τις Λιμενικές Αρχές φτάνει μέχρι και τò 75% . Πέρα από την ύποστελέχωση, υπάρχουν σοβαρές έλλείψεις και στα μέσα διασώσεως, όπως σε σκάφη του Λιμενικού, σε πλοία άνοικτής θαλάσσης, σε Super Puma κ.ά.

Κι' όμως ! Οι Λιμενικοί καταγράφουν στο ένεργητικό τους μόνο έπιτυχίες. Γι' αυτό τούς χαρακτηρίζουμε ήρωες και τούς συγχαίρουμε θερμά. Ό Θεός να τὰ φυλάη αυτά τὰ Έλληνόπουλα που εργάζονται υπεράνθρωπα και άθόρυβα, για να μπορέση ή Ελλάδα να τὰ βγάλη πέρα με τò «τσουνάμι» των μεταναστών.

«B.B.»

Η ΧΙΜΑΡΑ χρειάζεται έλληνικό λύκειο. ΤΩΡΑ!

Τò ελληνικό σχολείο της Χιμάρας συμπληρώνει φέτος τὰ έννεα χρόνια από την έπαναλειτουργία του. Τò σχολείο πρωτολειτούργησε γύρω στο 1775 με την έλευση εκεί και τις παραινέσεις του Αγίου Κοσμά του Αίτωλου. Τò 1945 τò καθεστώς Χότζα είχε άπαγορεύσει την λειτουργία του τιμωρώντας την Χιμάρα που είχε άπόσχει του δημοψηφισματος για την έγκριση της λαϊκής δημοκρατίας. Από τότε και για πάνω από 60 χρόνια τò αίτημα για ελληνικό σχολείο είχε γίνει πόθος και άγώνας για τούς Χιμαριώτες. Χάρη στην άρωγή της ελληνικής πολιτείας τò σχολείο έγινε πραγματικότητα τò 2007, ένα σχολείο πρότυπο που έμοιαζε με κολλέγιο σε σύγκριση με τὰ αντίστοιχα άλβανικά σχολεία.

Είχε άρχισι με μία τάξη, την 1η δημοτικού, δέν υπήρχαν, βλέπετε, μαθητές στην πόλη με μαθησιακό έπιπεδο μεγαλύτερο. Τὰ παιδιά αυτά τελείωσαν φέτος την 3η γυμνασίου, σε ένα σχολείο που πλέον άσφυκτιά από έλλειψη χώρου. Τὰ νήπια στεγάζονται στόν... γυναικωνίτη της έκκλησίας των Αγίων Πάντων και άλλες τάξεις χρησιμοποιούν για αίθουσες διδασκαλίας... γειτονικά καταστήματα. Φέτος πενήντα μαθητές θά συνεχίσουν στο άλβανικό σχολείο χωρίς τò παραμικρό μάθημα ελληνικής γλώσσας. Έλληνικό λύκειο δέν ύπάρχει στην Χιμάρα.

Η ελληνική παιδεία εδώ σταμάτησε για πενήντα παιδιά στα όποια σε ένα χρόνο θά προστεθούν άλλα τόσα. Υπάρχει άπόφαση του δημοτικού συμβουλίου της Χιμάρας με τò όποίο παραχωρείται παλαιό σχολικό κτήριο για την στέγαση του λυκείου. Αυτά που λείπουν είναι τὰ χρήματα για την ανακαίνιση του παλαιού κτηρίου και την μετατροπή του σε ένα σύγχρονο, από κάθε άποψη, εκπαιδευτήριο. Τò κόστος των έργων αυτών είναι 200.000 ευρώ συν τὰ λειτουργικά έξοδα των τριών τάξεων του λυκείου. Όταν για κάποιες κομματικές φιέστες δαπανώνται δεκάδες έκατομμύρια και για την ανακαίνιση πέντε άεροσκαφών δαπανήθηκαν πεντακόσια έκατομμύρια ευρώ, τò ποσό αυτό δείχνει τόσο ελάχιστο. Και όμως τò ελληνικό κράτος δείχνει άρνητικό. Ζητείται λύση, άμεσα λύση ώστε στην έπόμενη σχολική χρονιά να είναι έτοιμο. Ζητείται άμεσα ή χρηματοδότηση και αν ή σημερινή κυβέρνηση συνεχίζει να άρνείται, άς βρεθεί ή χρηματοδότηση από ένα ίδρυμα, έναν ευεργέτη, έναν όργανισμό. Γιατί ό έλληνισμός αυτό τò όφειλει, στην Χιμάρα, στην Βόρειο Ηπειρο, στους Βορειοηπειρώτες ευεργέτες, στους άγώνες της Χιμάρας για την Ελλάδα και τόν έλληνισμό.

Δημήτρης Περδικής

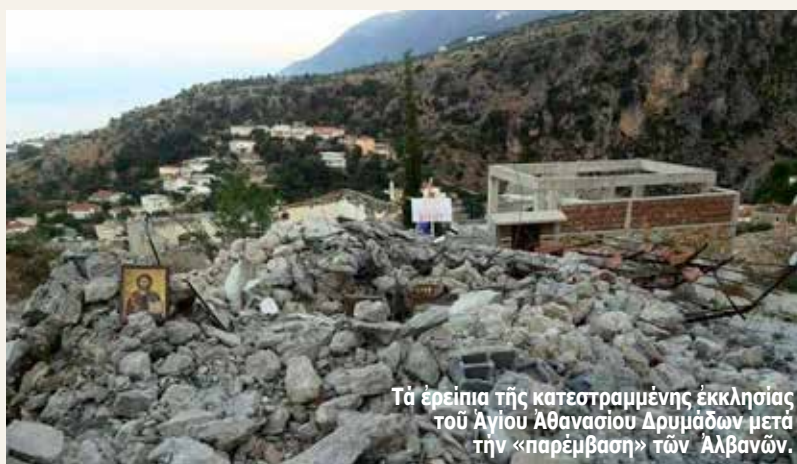
Θά συνεχίσουμε τόν άγώνα μέχρις ότου, ή Ελληνική Σημαία και ό Σταυρός θά ύψωθούν στο Αργυροκάστρο, στην Κορυτσά, στην Χειμάρρα, στους Αγίους Σαραντα, στο Τεπελένι, σ' αυτά τὰ ήρωικά και αίματοβαμμένα χρώματα.

+ Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Παγωνιανής και Κονίτισης
ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ

ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ

Ιστοσελίδα της ΣΦΕΒΑ
www.sfeva.gr

‘Αναμέτρηση ‘Ελλήνων μέ τήν ΑΛΒΑΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ γιὰ τὸν ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Δρυμάδων

Τὰ ερείπια τῆς κατεστραμμένης ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Δρυμάδων μετὰ τὴν «παρέμβαση» τῶν Ἀλβανῶν.

Ἀποφασισμένοι νὰ ξαναχτίσουν τὸν ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, τὸν ὁποῖο κατεδάφισε ἡ ἀλβανικὴ κυβέρνηση μέ τὸ πρόσχημα ὅτι δὲν διέθετε ἄδεια ἀπὸ τὴν πολεοδομία, ἐμφανίζονται οἱ Ἕλληνες κάτοικοι τῶν Δρυμάδων Χειμάρρας, μέ μπροστάρη τὸν τοπικὸ ἱερέα. Τὸ δήλωσε στὸ pontos-news.gr ὁ πρόεδρος τῆς Συντονιστικῆς Φοιτητικῆς Ἐνωσης Βορειοηπειρωτικοῦ Ἁγῶνα (ΣΦΕΒΑ) Θεσσαλονίκης, Φιλόθεος Κεμεντζετζίδης.

Οἱ κάτοικοι τῶν Δρυμάδων ἀλλὰ καὶ ὄλοι οἱ Ἕλληνες τῆς Βορείου Ἡπείρου ἀντιδρῶν στὴν ἀνέγερση μνημείου πρὸς τιμὴν τοῦ καθολικοῦ ἐπισκόπου καὶ ἱεραπόστολου Νίλο Καταλάνο, στὴ θέση τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου. Δὲν ξεχνοῦν ὅτι ὁ Καταλάνο ἐπιχείρησε τὸν 17ο αἰῶνα νὰ στρέψει τοὺς ὀρθόδοξους κατοίκους τῆς περιοχῆς στὸν καθολικισμό καὶ στὴν οὐνία.

Ὅπως εἶπε ὁ Φ. Κεμεντζετζίδης, τὴν ἀνέγερση τοῦ μνημείου σχεδιάζει ἡ ἀλβανικὴ κυβέρνηση, σχέδιο πού ἀποκαλύφθηκε ἀπὸ τὸν ἐλληνόφωνο ἀλλὰ Ἀλβανὸ (κατὰ δήλωσή του) βουλευτὴ τῆς γειτονικῆς χώρας Κό-

σο Κοκδῆμα.

»Τὸ μνημεῖο μπορεῖ νὰ ἀνεγερθεῖ σὲ ἄλλα σημεία. Παράλληλα, καὶ ὅπως πληροφοροῦμαστε, ἡ ἀλβανικὴ κυβέρνηση σχεδιάζει καὶ τὴ διοργάνωση συνεδρίου γιὰ τὸν καθολικισμό στὴ Χειμάρρα, σὲ μία περιοχὴ πού δὲν ὑπῆρξε ποτέ οὔτε... ρουθοῦνι καθολικό. Ὅλα αὐτὰ γίνονται στὸ πλαίσιο τῆς προσπάθειας νὰ δεῖξουν οἱ Ἀλβανοὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐλληνισμὸς στὴ Χειμάρρα», ἐξήγησε ξεκάθαρα ὁ Φ. Κεμεντζετζίδης.

Ταυτόχρονα, ἀφήνει σαφεῖς αἰχμές γιὰ τὴν κατεδάφιση τοῦ ναοῦ καὶ στὸν δήμαρχο Χειμάρρας, Γιώργο Γκόρο –ἀπὸ Ἕλληνα πατέρα καὶ Ἀλβανὴ μητέρα–, γιὰ τὸν ὁποῖο ὑποστηρίζει ὅτι τὸ ἐλληνικὸ κράτος θὰ πρέπει νὰ τοῦ πάρει τὴν ἐλληνικὴ ἰθαγένεια, ἐξαιτίας τῆς ἀνθελληνικῆς του στάσης σὲ διάφορα θέματα.

Ὁ Γιώργος Γκόρος θεωρεῖται ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες τῆς Χειμάρρας πρωτεργάτης στὴν προσπάθεια ἀφελληνισμοῦ τῆς περιοχῆς, μέ ἐθνολογικὴ ἀλλοίωση τοῦ πληθυσμοῦ τῆς.

Κατηγορεῖται ὅτι στόχος του εἶναι νὰ ὑφαρπάξει τίς περιουσίες τῶν Ἑλλή-

νων τῆς περιοχῆς, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ «φιλέτο» τῆς γειτονικῆς χώρας. Πολλές φορές ἔχει δηλώσει ὅτι στὴν περιοχὴ τῆς Χειμάρρας δὲν κατοικοῦν Ἕλληνες, ἀλλὰ διγλωσσοί.

Σύμφωνα μέ τὸν πρόεδρο τῆς ΣΦΕΒΑ Θεσσαλονίκης, ἡ κατεδάφιση τοῦ ναοῦ μέ τὴν αἰτιολογία ὅτι δὲν διέθετε πολεοδομικὴ ἄδεια ἀποτελεῖ πρόσχημα τῆς ἀλβανικῆς κυβέρνησης, ἀφοῦ στὴ γειτονικὴ χώρα τὸ 90-95% τῶν κτισμάτων πού ἀνεγέρθηκαν μετὰ τὸ 1990 δὲν διαθέτουν ἄδεια. Στους Δρυμάδες ναὸς πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ὑπάρχει ἀπὸ τὸν 19ο αἰῶνα. Τὸ παλιὸ κτήριο γκρεμίστηκε τὴ δεκαετία τοῦ 1970 ἀπὸ τὸ καθεστῶς τοῦ Χότζα, ἀλλὰ οἱ κάτοικοι ἐπανήγειραν στὶς ἀρχές τῆς δεκαετίας τοῦ '90, στὸ ἴδιο σημεῖο, τὸ ναῦδριο (χωρητικότητα περίπου 30 ἀτόμων) πού μόλις κατεδαφίστηκε.

Οἱ προσπάθειες κατεδάφισής του ξεκίνησαν στὶς 18 τοῦ περασμένου Αὐγούστου, ὅμως ξεσηκώθηκαν οἱ Δρυμαδιῶτες, καὶ μάλιστα κάποιοι ἀπὸ αὐτοὺς ξενύχτησαν στὸν ναὸ γιὰ νὰ σταματήσουν τίς μπουλντόζες. Ὡστόσο οἱ ἀντιδράσεις τους δὲν

εἶχαν τελικὰ ἀποτέλεσμα καὶ ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἰσοπεδώθηκε.

Γιὰ... γκαράζ καὶ ὄχι γιὰ ἐκκλησία ἔκανε λόγο, ἀναφερόμενος στὸν Ἅγιο Ἀθανάσιο, ὁ Ἀλβανὸς πρωθυπουργὸς Ἐντι Ράμα σύμφωνα μέ τὸ himarra.gr. Δίνοντας στίγμα τῶν γενικότερων προθέσεων του ἔναντι τοῦ ἐλληνισμοῦ, ὁ Ράμα προανήγγειλε ὅτι στὸ ἴδιο σημεῖο θὰ ἀνεγερθεῖ μία ἄλλη ἐκκλησία, στὴν ὁποία θὰ ἐκτίθεται «ἡ ἀλβανικὴ παράδοση πού ἀναβίωσε σ' αὐτὸ τὸ ἔδαφος» καὶ «πού σήμερα ἔχει θαφτεῖ κάτω ἀπὸ τὰ ερείπια τῆς ὀρθόδοξης ἐκκλησίας».

Τόνισε μὲν ὅτι οἱ σχέσεις τῆς ἀλβανικῆς κυβέρνησης μέ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι πολὺ καλές ἀλλὰ ἀπηύθυνε προειδοποίηση ὅτι «κανένα γειτονικὸ κράτος δὲν ἔχει δικαίωμα ἀνάμιξης». Εἶπε στὸ ἴδιο ὕφος «Στους Δρυμάδες ὑπάρχουν 39 ἐκκλησίες. Ἄν θέλουν 40, δὲν ὑπάρχει κανένα πρόβλημα [...] Θὰ τονίσω γιὰ μία ἀκόμα φορὰ πὼς οἱ Ἀλβανοὶ ὀρθόδοξοι δὲν εἶναι Ἕλληνες».

Ρωμανὸς Κοντογιαννίδης
www.pontos-news.gr

ΞΥΛΟΚΟΠΗΣΑΝ ΕΛΛΗΝΑ ΙΕΡΕΑ ΣΤΗΝ ΒΟΡΕΙΟ ΗΠΕΙΡΟ

Ὁ μάρτυρας ὑπερήλικας ἱερέας π. Χρήστος Παππᾶς πού βασανίστηκε ἀγρία ἀπὸ Ἀλβανούς.

Ἄνδρες προσπονήθηκαν τοὺς ἀστυνομικούς τῆς Ὁμάδας Δίωξης Ναρκωτικῶν καὶ μέ τὴν ἐπίδειξη ὄπλου ἀκίνητοποιησαν τὸν ἄτυχο ἱερέα - Τὸ περιστατικὸ συνδέεται μέ τὰ τελευταία γεγονότα στὴν Χειμάρρα καὶ τὴν κατεδάφιση τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου

Θύμα ἀγρίου ξυλοδαρμοῦ ἔπεσε ὁ 77χρονος ἱερέας τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Χαράλαμπος στὴν τῶν Ἁγίων Σαράντα τῆς Βορείου Ἡπείρου π. Χρήστος Παππᾶς, πατέρας τοῦ προέδρου τοῦ κόμματος «Ὁμόνοια»

-πού ἐκπροσωπεῖ τὴν ἐλληνικὴ μειονότητα στὴν Ἀλβανία- Λεωνίδα Παππᾶ.

Σύμφωνα μέ ὅσα ἔχουν γίνει γνωστά, τὸ ἀπόγευμα τῆς περασμένης Δευτέρας, δύο ἀγνωστοὶ ἄνδρες μέ καλυμμένα τὰ πρόσωπά τους, προσπονήθηκαν τοὺς ἀστυνομικούς τῆς Ὁμάδας Δίωξης Ναρκωτικῶν καὶ μέ τὴν ἐπίδειξη ὄπλου ἀκίνητοποιησαν τὸν ἄτυχο ἱερέα λίγο πρὶν αὐτὸς μπεῖ στὸ σπιτί του.

Στὴ συνέχεια τὸν ἔσυραν στὸ ἐσωτερικὸ καὶ ἄρχισαν νὰ τὸν γρονθο-

κοποῦν, τραυματίζοντάς τον στὸ πρόσωπο καὶ στὸ σῶμα, ἐνῶ στὴ συνέχεια τὸν μετέφεραν στὴν τουαλέτα καὶ ἄδειασαν ἐπάνω του ἀπορρυπαντικά. Οἱ δράστες τράπηκαν σὲ φυγὴ, ὅταν ἔγιναν ἀντιληπτοὶ ἀπὸ τοὺς γείτονες, πού διεκόμεσαν σοκαρισμένο τὸν ἠλικιωμένο ἱερέα στὸ νοσοκομεῖο τῶν Ἁγίων Σαράντα, ὅπου του παρασχέθηκαν οἱ πρῶτες βοήθειες.

Σύμφωνα μέ ἀλβανικὰ ΜΜΕ, οἱ δράστες φαίνεται πὼς γνώριζαν καλὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ ἱερέα καὶ τὸ πότε αὐτὸς βρισκόταν μόνος στὸ σπιτί του. Τὸ γεγονὸς πὼς δὲν ἀφαίρεσαν ἀπολύτως τίποτα ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ σπιτιοῦ ἢ ἐπάνω ἀπὸ τὸ θῦμα, ἐπιβεβαιώνει τοὺς ἰσχυρισμούς ὅσων ταυτίζουν τὸ περιστατικὸ μέ τὰ τελευταία γεγονότα στὴν Χειμάρρα καὶ τὴν κατεδάφιση τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου μέ ἐντολὴ τῆς κυβέρνησης Ράμα.

Ὁ γιὸς τοῦ θύματος Λεωνίδα Παππᾶς, ὡς πρόεδρος τῆς «Ὁμόνοιας»

ἀντέδρασε ἔντονα στὶς μεθοδεύσεις Ράμα στὴν Χειμάρρα, προκαλώντας δυσάρεσκια σὲ ἀλβανικοὺς ἐθνικιστικούς κύκλους. «Ὁ ξυλοδαρμὸς τοῦ π. Χρήστου Παππᾶ ἐντάσσεται στὸ κύμα ἐκφοβισμοῦ τῆς μειονότητας καὶ ὅσων ἀντιδρῶν στὴν προσπάθεια τῶν Τιράνων, νὰ πλιατσικολογήσουν τὴν ἀκίνητη περιουσία τῶν ὁμογενῶν στὴν παραλιακὴ ζώνη τῆς Χειμάρρας. Εἶναι προφανές πὼς οἱ δράστες καὶ οἱ ἐντολοδόχοι τους ἤθελαν νὰ στείλουν ἓνα μήνυμα στὸν νέο πρόεδρο τῆς «Ὁμόνοιας» Λεωνίδα Παππᾶ, πού ἀποτελεῖ γιὰ αὐτοὺς «κόκκινο πανί», εἰδικὰ μέ τὰ ὅσα δήλωσε μετὰ τὴν κατεδάφιση τῆς ἐκκλησίας στὴν Χειμάρρα» σχολίασε στὸ protothema.gr ἔμπειρος διπλωμάτης, πού παρακολουθεῖ τίς ἐξελίξεις στὴν Ἀλβανία καὶ τὴ συνεχιζόμενη ἀνθελληνικὴ ρητορικὴ Ράμα κατὰ τῆς ὁμογένειας καὶ τῆς Ἑλλάδας.

Παναγιώτης Σαββίδης
www.protothema.gr

Η ΑΝΑΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ & Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΒΟΡ. ΗΠΕΙΡΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΤΡΑΤΟ

Ίωάννης Σ. Παπαφλωράτος Νομικός - Διεθνολόγος Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο επικεφαλής της βρετανικής διπλωματίας κατά τα έτη 1905 – 1916 Sir Edward Grey.

Η ανακήρυξη της αλβανικής ανεξαρτησίας από τον Ίσμαήλ Κεμάλ στον Αύλωνα (την 28η Νοεμβρίου 1912) δέν προκάλεσε ιδιαίτερη αίσθηση στους διπλωματικούς κύκλους. Έντούτοις, η πολιτικοστρατιωτικά απομονωμένη Αλβανία βρήκε συμπαράστατες στο πρόσωπο τών Ιταλών (πρωτίστως) και τών Αυστριακών (δευτερευόντως) ιθύνόντων. Η Ρώμη και η Βιέννη θεωρούσαν τις υπόλοιπες βαλκανικές δυνάμεις (μέ αλφαβητική σειρά Βουλγαρία, Ελλάδα, Μαυροβούνιο και Σερβία) όργανα της ρωσικής πολιτικής και ως έκ τούτου αντιμετώπισαν μέ έντονη καχυποψία τις επιτυχίες τους είς βάρος τών Όθωμανών. Σύντομα, η ιταλική κυβέρνηση απέφασισε νά παραβλέψει τήν τουλάχιστον έπαμφοτερίζουσα - άν όχι έχθρική - στάση τών Αλβανών έθνικιστών κατά τό πρόσφατο παρελθόν στό πλαίσιο του πολέμου της μέ τήν Ύψηλή Πύλη (τά έτη 1911 – 1912) και νά τους προσφέρει τήν υποστήριξη της. Η αντίδραση τών Αυστριακών συνίστατο στήν θετική αντιμετώπιση του ένδεχομένου τής δημιουργίας μιας έκτεταμένης γεωγραφικά Αλβανίας. Επί τής βάσεως αυτής, προχώρησαν σέ παρασκηνακές διαβουλεύσεις μέ τους Ιταλούς, μέ τους όποιους υπέγραψαν μία διμερή συμφωνία, τήν 31η Δεκεμβρίου 1912. Σύμφωνα μέ αυτήν, οι δύο χώρες ανέλαβαν τήν δέσμευση νά συστήσουν μία ανεξάρτητη Αλβανία, στήν όποία θά διατηρούσαν περίπου ίσοδύναμες

σφαίρες έπιρροής. Σημειώτεον ότι οι Αυστριακοί έσπευσαν νά ενημερώσουν για τις απόψεις τους τους Γερμανούς συμμάχους τους. Η πολιτική τους επί του συγκεκριμένου ζητήματος προκάλεσε έντονες αντιδράσεις στό Βερολίνο και τήν αποδοκιμασία του Αυτοκράτορα Γουλιέλμου Β'.

Η πολιτική τών δύο προαναφερθεισών δυνάμεων σχολιάστηκε άρνητικά από άρκετους ξένους διπλωμάτες. Ένδεικτικά αναφέρεται ότι ο Βρετανός πρεσβευτής στό Βελιγράδι Ralph Paget έγραψε πρός τόν προϊστάμενό του ύπουργό Sir Edward Grey : «... (οι Αλβανοί) θεωρούνται άκατάλληλοι δι' άυτονομίαν», ένώ ο πρέσβης τής Ρωσίας στό Παρίσι κόμης Aleksandr Petrovitch Izvolsky άπεκάλεσε τήν Αλβανία «έν θέαμα διá τήν Εύρωπην και μίαν άνοικτήν πηγήν». Ο δέ Βρετανός διπλωμάτης Sir Arthur Nicolson προχώρησε άκόμα περισσότερο, προβλέποντας τόν σύντομο διαμελισμό του νεοσύστατου κρατιδίου μεταξύ τής Αυστροουγγαρίας και τής Ιταλίας, οι κυβερνήσεις τών όποιων είχαν έκβιάσει καταστάσεις.

Στό μέτωπο του πολέμου, ο Έλληνικός Στρατός, μετά τά Ίωάννινα, άπελευθέρωσε τό Λεσκοβίκι, τήν Κόνιτσα, τήν Πρεμετή, τήν Κλεισούρα, τους Αγίους Σαράντα, τό Άργυρόκαστρο, τό Δέλβινο και τό Τεπελένι. Η Χειμάρρα είχε ήδη άπελευθερωθεί από Έλληνες έθελοντές μέ επικεφαλής τόν Συνταγματάρχη τής Χωροφυλακής (και ήρωα του Μακεδονικού Αγώνα) Σπύρο Σπυρομήλιο από τόν προηγούμενο Νοέμβριο. Τά ελληνικά στρατεύματα ήταν έτοιμα νά άπελευθερώσουν και τόν στρατηγικής σημασίας λιμένα του Αύλωνα. Οι Ιταλοί, όμως, άντέδρασαν μέ όργη και ο Βενιζέλος υπεσχέθη ότι ο Έλληνικός Στρατός δέν θά προχωρούσε μέχρι εκεί, καθώς

δέν έπιθυμούσε νά έχει τήν φανερό έναντίωση μίας θεωρουμένης Μεγάλης Δυνάμεως. Η υπόσχεση αυτή προκάλεσε νέα ένταση στις σχέσεις μεταξύ του Αρχιστρατήγου και του πρωθυπουργού. Πάντως, έως τά τέλη του Άπριλιου του 1913, ο Έλληνικός Στρατός είχε άπελευθερώσει ολοκληρη τήν βόρεια Ήπειρο από τήν Κορυτσά μέχρι του Ιονίου Πελάγους, συμπεριλαμβανομένης τής περιοχής τής Χειμάρρας.

Συνολικά, τά ήμέτερα τμήματα διέτρεξαν 448 χιλιόμετρα - από τήν Λάρισα μέχρι τήν Φλώρινα - μέσα σέ 34 ήμέρες, άνάμεσα από βουνά και έλώδεις πεδιάδες και κάτω από άδιάκοπη σχεδόν βροχή. Τό κέντρο του στρατού έδωσε και κέρδισε μάχες στήν Έλασσόνα, στόν Σαραντάπορο, στόν Τριπόταμο, στα Γιαννιτσα. Η άριστερή του πτέρυγα πολέμησε στήν Κατερίνη, στήν Δεσκάτη, στους Λαζαράδες, στό Άλπάνκιο, στό Σόροβιτς και στήν Μπάνιτσα και έδωσε τέσσερις άκόμη μάχες κατά τήν πορεία της πρός τό Μοναστήρι. Άποτέλεσμα τών μαχών αυτών ήταν η σύλληψη 35.000 αιχμαλώτων, συμπεριλαμβανομένου και του Τούρκου Αρχιστρατήγου. Συνολικά, 100 τηλεβόλα και 70.000 τουφέκια έπεσαν στα ελληνικά χέρια.

Άξίζει νά σημειωθεί ότι ο πρίγκιπας Γεώργιος έπεσκέφθη τήν βόρεια Ήπειρο, τόν Άπριλιο του 1913. Ήταν η πρώτη φορά ύστερα από πέντε αιώνες πού η βόρ. Ήπειρος εύρίσκετο ξανά στήν άγκαλιά τής πατρίδος και ένας άκρατος ένθουσιασμός έπικρατούσε παντού. Ένας Γάλλος δημοσιογράφος πού παρακολούθησε τήν ύποδοχή του διαδόχου του ελληνικού θρό-

νου από τους Βορειοηπειρώτες έγραψε τά άκόλουθα : «Επί τρία τέταρτα τής ώρας μία άπερίγραπτη παρέλαση χιλιάδων άνδρών, γυναικών και παιδιών, οι όποιοι έπευφημούν τόν πρίγκιπα, ψάλλουν πατριωτικούς ύμνους, κουνούν ζωηρά βενετσιάνικα φανάρια, σημαίες, μαντίλια, καπέλα, ύψώνουν τά χέρια και ύποκλίνονται... Επίσης πολυάριθμα είναι τά κόκκινα μουσουλμανικά φέσια. Οι φεσοφόροι αυτοί συμμετέχουν μέ τόν ίδιο ένθουσιασμό κραυγάζοντας «Ζήτω ο Διάδοχος! Ζήτω ο Βασιλεύς Κωνσταντίνος!»». Προσέθεσε δέ ότι «δέν καθόρισε η Ελλάδα τά όρια τής ελληνικής Ήπειρου μέχρι τήν παραλία βορείως τής Χειμάρρας από κενοδοξία, για νά διευρύνει τά σύνορά της. Είναι άδύνατον η Χειμάρρα νά μη γίνει ελληνική. Διότι είναι ελληνική». (συνεχίζεται)

(Τό μεγαλύτερο μέρος του κειμένου είναι άπόσπασμα από τό προσφάτως έκδοθέν βιβλίο υπό τόν τίτλο «Η ιστορία του Έλληνικού Στρατού, 1833 – 1949», Αθήνα : έκδόσεις Σάκκουλα, 2014)

Ο ήρωας του Μακεδονικού Αγώνα και έλευθερωτής τής Χειμάρρας Σπύρος Σπυρομήλιος

28 Σεπτεμβρίου 2015: Ο 20χρονος Άλβανός φοιτητής Χασάνι Κλέαρτ υπέβαλε αίτηση για άσυλο στη Γερμανία και μόλις σε δύο ώρες (!) απορρίφθηκε. Το όνειρο για μία καλύτερη ζωή έσβησε ναός. Πηγή: New York Times.

Φίλε Άλβανικέ Λαέ

Φίλε άλβανικέ λαέ,

Τώρα που βλέπεις τα караβάνια των προσφύγων να κατακλύζουν την Ευρώπη, άσφαλώς θα θυμηθείς τη δεκαετία του '90 και τη φυγή σου από την άλβανική κόλαση στην Ελλάδα.

Αναρωτήθηκες πώς ενώ η πλούσια και «ευαίσθητη» Ευρώπη δεν μπορεί να άντεξει 500.000 ψυχές, ή φτωχή Ελλάδα μόνη της υποδέχτηκε και έσωσε 800.000 Άλβανούς και Βορειοηπειρώτες; Και μάλιστα χωρίς το σχεδιασμό που κρύβεται κάτω από την ύποκρισία των δήθεν πονόψυχων της Γερμανίας από τη μία και των δουλεμπόρων της Τουρκίας από την άλλη.

Αυτό το ελληνικό θαύμα φιλοξενίας και ανθρωπιάς οφείλεται σε δύο παράγοντες: Πρώτα από όλα στον Μητροπολίτη Σεβαστιανό που είχε παλέψει δεκαετίες για τα ανθρώπινα δικαιώματα, καταγγέλοντας τη δικτατορία του Χότζα και του Άλια στην Ελλάδα και στο Έξωτερικό. Αυτός ενήμερωσε τον ελληνικό λαό, υπερασπίστηκε ολομόναχος την εγκαταλελειμμένη Ελληνική Μειονότητα, επισκέφτηκε τους καταυλισμούς, πρόσφερε άπειρο-όριστη ανθρωπιστική βοήθεια σε όλους-άδιακρίτως θρησκείας και γλώσσας-. Θυμάσαι άλλωστε ότι η λέξη «Βορειοηπειρώτης» αποτελούσε το καλύτερο διαβατήριο για μία καλύτερη ζωή στην Ελλάδα. Ο δεύτερος παράγοντας ήταν η ανεξικακία και η συγχωρητικότητα των ίδιων των Βορειοηπειρωτών. Ποτέ δεν ζήτησαν εκδίκηση για τα δεινά τους και δεν ξέσπασαν στους άπλους Άλβανούς όταν πλέον βρέθηκαν στην ελεύθερη μητέρα πατρίδα τους.

Τι ανταπέδωσε όμως η επίσημη Άλβανία σε αυτό; Αχαριστία και φθόνο. Το κράτος και τα μέσα ενημέρωσης αντιμετώπιζον τον εύεργετη τους σαν τον χειρότερο έχθρο. Μέσα από τα σχολικά βιβλία, τις τηλεοπτικές έκπομπές και τις δηλώσεις των πολιτικών,

χύνουν καθημερινά χολή έναντι-ον της Ελλάδας και της Ελληνικής Μειονότητας.

Τά πρόσφατα γεγονότα με το γκρέμισμα του ναού του Άγιου Αθανασίου στη Χιμάρα, οι ξυλοδαρμοί ιερέων και γερόντων, ή άγρια δολοφονία του Άριστοτέλη Γκούμα έπειδή μιλούσε ελληνικά και η συνεχής καταπάτηση των περιουσιών δεν θυμίζουν Ευρώπη. Αν πιας στην αυτόνομη Βοϊβοδτίνα της Σερβίας, βλέπεις πώς οι Ούγγροι έχουν τις εκκλησίες τους, τα σχολεία τους και διδάσκονται και μιλούν ελεύθερα τη γλώσσα τους. Πρέπει να αποφασίσεις αν θέλεις τα παιδιά σου να ζήσουν με ειρήνη, συνεργασία και πρόοδο ή να συνεχίσουν τον κατήφορο των πολιτικών που προβάλλοντας ανιστόρητες διεκδικήσεις, έξυπηρετούν εγκληματίες και ξένους πράκτορες. Πρέπει να πάψεις να τους άκοιούς, να τους ψηφίζεις και να τους αφήνεις να σε χρησιμοποιούν.

Βέβαια ίσως σκεφτείς πονηρά ότι η Ελλάδα δεν είναι πλέον έλκυστικός προορισμός για δουλειά και δεν την έχεις ανάγκη. Άλλά και σήμερα στη νέα μετανάστευση, στη Γερμανία και άλλου, πάλι πολλοί Άλβανοί πηγαίνουν και προτιμούν τις ελληνικές γειτονίες, τα ελληνικά σχολεία και τις εκκλησίες και όχι τα τουρκικά τζαμιά και τα ιταλικά μαγαζιά με τους Κοσοβάρους. Τέλος σου θυμίζω ότι οι ξεπόλητοι και ρακένδυτοι Έλληνες το 1940, έδιωξαν τους πάνοπλους φασίστες και έλευθέρωσαν τη Χιμάρα, το Άργυρόκαστρο, την Κορυτσά διοικώντας μάλιστα για έξι μήνες με ίσονομία και δημοκρατία την περιοχή που έκτοτε λείπουν στον τόπο αυτό τον ήρωικό και αίματοβαμμένο...

...Γιατί... Άλλος καθορίζει τις τύχες της Ιστορίας, των λαών και των ανθρώπων και αποδίδει το Δίκιο και την Άλήθεια όπως και όποτε Αυτός νομίζει!...

Δημήτρης Πέτκος

Βεβήλωσαν τόν Ναό τής Παναγίας στην Κορυτσά

Ο ναός τής Παναγίας στην Κορυτσά βεβηλώθηκε για πολλοστή φορά από άνευθυνα και έπικίνδυνα άτομα. Χτές το πρωί στις 6 ή ώρα ο νεωκόρος βρήκε κατεστραμμένες πόρτες και παράθυρα, κλεμμένες άλυσίδες και κλειδαριές. Είχαν κλαπεί και τά παγκάρια. Άμέσως κάλεσε τήν άστυνομία για να βρεί τούς ένόχους.

Προκαλεί άνησυχία, όμως, τό γεγονός πώς ή καταστροφή ήταν τέτοια πώς οι δράστες είχαν ως στόχο τήν κλοπή. Αυτό μάλλον άποτελεί τήν δικαιολογία και δημιουργεί άλλοθι για όσα είχαν γίνει.

Οί καταστροφές σ' όλες τις πλευρές

και στο έσωτερικό του ναού άλλά και τό γεγονός πώς άφού άφαιρέσαν κάθε κάγκελο και μπορούσαν να μπουν από τήν πόρτα επέλεξαν τό παράθυρο άπλώς έπιβεβαιώνει τις ύποπιές μας πώς πρόκειται για βεβήλωση που είχε στόχο τήν τρομοκράτηση των όρθόδοξων και ως κίνητρο τό θρησκευτικό μίσος. Οί βάνδαλοι είχαν τήν άνεση και τόν χρόνο να καταστρέφουν ό,τι θέλουν μέσα στο ναό, άνενόχλητοι. Ο ναός τής Παναγίας καταστράφηκε από τόν Χότζα και τώρα αυτό που υπάρχει είναι μόνο ένα παρεκκλήσι. Φυσικά οι όρθόδοξοι ναοί βρίσκονται στο έλεος των έξτρεμιστικών στοιχείων.

Ο ναός τής Παναγίας στην Κορυτσά που βεβηλώθηκε για πολλοστή φορά.

ΚΑΡΠΑΖΟΕΙΣ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ

Στις 26-08-2015 ή Άλβανία έδειξε για άλλη μία φορά τό άνθελληνικό της πρόσωπο, γκρεμίζοντας τόν Ιερό Ναό του Άγιου Αθανασίου στους Δρυμάδες τής Βορ. Ηπειρού. Αυτή ή έներγεια θυμίσε τήν σοσιαλιστική Άλβανία του Χότζα και έστειλε τό μήνυμα λέγοντας στους Έλληνες τής Βορ. Ηπειρού ότι «Έλληνες, έδώ είναι Άλβανία, δεν σας παίρνει ούτε Έκκλησία να έχετε».

Τά ανθρώπινα δικαιώματα πήγαν περίπατο και οι «προοδευτικοί» που βρίσκονται στην έξουσία στην Ελλάδα δεν έβγαλαν κουβέντα. Μόνο ο Μητροπολίτης Κονίτσης κ.κ. Άνδρέας έκρουσε τόν κώδωνα του κινδύ-

νου άλλά ο Ι. Ναός γκρεμίστηκε. Δυστυχώς γίναμε μάρτυρες άκόμη μιας έθνικής ταπείνωσης από τό κρατίδιο τής Άλβανίας που βρυχάται ότι θέλει τή «Μεγάλη Άλβανία». Άλλά αυτά τά θλιβερά γεγονότα θά συμβαίνουν όσο ο Έλληνας είναι άποκοιμισμένος και άσχολείται μόνο με τό Μνημόνιο και τήν Οικονομία. Άρκετά όμως έγινε ή Ελλάδα καρπαζοεισπράκτορας των άφιλων γειτόνων της. Άς ζητήσει και ή επίσημη Ελλάδα να εφαρμοστεί τό πρωτόκολλο τής Κερκύρας γιατί μόνον έτσι θά «μαζευτούν» οι γείτονες τής Άλβανίας.

ARTEMIOS

Όκτώβριος 1955

60 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΣΤΡΑΤΑΡΧΟΥ ΠΑΠΑΓΟΥ

Αλέξανδρος Παπάγος

Όταν έγιναν πριν 60 έτη τα τραγικά γεγονότα του Σεπτεμβρίου του 1955, που οδήγησαν στην καταστροφή και τον μαρasmus τόν Έλληνισμό της Πόλης, η επίσημη έλλαδική αντίδραση ήταν αναιμική και αναντίστοιχη του μεγάλου αυτού έγκλήματος. Ο κύριος λόγος ήταν ή βαριά ασθένεια του τότε Πρωθυπουργού της Ελλάδος, Στρατάρχου Αλεξάνδρου Παπάγου, ό οποίος έναν μήνα μετά τα γεγονότα (στις 4 Όκτωβριου 1955) θά πέθαινε μετά από βαριά ασθένεια. Ο Παπάγος σέ ήλικία 72 έτων άφηνε πίσω ένα όνομα θρυλικό, που συνδεόταν μέ τις μεγάλες πολεμικές περιπέτειες του Έλληνισμού του 20ου αιώνας. Αύτός όμως ό θρύλος καλύφθηκε μέ σκόπιμη ή μικρόψυχη λήθη από τους πολιτικούς του επιγόνους αλλά και τους αντίπαλους του και έτσι άδικήθηκε ή Μνήμη ενός μεγάλου Πολεμάρχου στην Εύρώπη του 20ου αιώνας.

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΜΙΑΣ ΕΝΔΟΞΗΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Όταν απέβίωσε ό Πρωθυπουργός της Ελλάδος Αλέξανδρος Παπάγος, ό ένδοξος Αρχηγός του Έλληνικού Στρατού έναντιόν των τριών μεγάλων Όλοκληρωτισμών του 20ου αιώνας (του Φασισμού, του Έθνικοσοσιαλισμού και του Κομμουνισμού), έκλεινε μία ολόκληρη έποχή. Πέθαινε ό τελευταίος από τους 4 πρωταγωνιστές ήγέτες του Έλληνισμού στην έποποιία του ΟΧΙ του 1940 (οι άλλοι τρείς ήσαν οι Βασιλείς Γεώργιος Β', Πρωθυ-

πουργός Ιωάννης Μεταξάς και Αρχιεπίσκοπος Αθηνών Χρυσανθος, που είχαν ήδη φύγει από την ζωή). Για τόν Έλληνισμό εκείνης της έποχής τό άνοικτό θέμα ήταν αυτό της Κύπρου, που άπετέλεσε και την άφορμή του ξεσπάσματος των τραγικών Σεπτεμβριανών έναντιόν του Έλληνισμού της Πόλης. Γεννηθείς στις 9 Δεκεμβριου του 1883, ό Αρχιστράτηγος Παπάγος

Κατάφερε νά οργανώσει την άποτελεσματική άμυνα της χώρας και την άπώθηση των Ιταλικών στρατευμάτων στην άλβανική ένδοχώρα. Παρέμεινε στην ήγεσία του στρατεύματος έως τις 23 Άπριλιου 1941 όποτε παραιτήθηκε προκειμένου νά μή συμμετάσχει στις διαπραγματεύσεις της συνθηκολόγησης μετά την Γερμανική είσβολή και προέλαση ενώ επέκρινε τόν στρατηγό Τσολάκογλου για τόν σχηματισμό δοσιλογικής κυβέρνησης.

ύπηρεξε στρατιωτικός και πολιτικός στις κρίσιμότερες ώρες του Έλληνικού Έθνους. Ακόμη και οι αντίπαλοί του άναγνωρίζουν ότι ήταν πάντα όρθιος στό ύψος των περιστάσεων. Πατέρας του ήταν ό αντίστράτηγος Λεωνίδας Παπάγος μέ καταγωγή από τις Κυδωνίες της Μικράς Άσίας και μητέρα του ή Μαρία τό γένος Αύγερινου Αβέρωφ, άνιψιά του έθνικού ευεργέτη Γεωργίου Αβέρωφ.

Μετά τις γυμνασιακές του σπουδές, τό 1901 έγγράφηκε στή Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, αλλά την έγκατέλειψε ένα χρόνο

αργότερα, προκειμένου ν' άκολουθήσει στρατιωτική έκπαίδευση στό έξωτερικό, καθότι είχε παρέλθει τό όριο ήλικίας για την είσαγωγή του στή Σχολή Ευελπίδων.

Φοίτησε για μία διετία (1902 - 1904) στή στρατιωτική σχολή των Βρυξελλών και την έπόμενη διετία στή σχολή Ιππικού του Ίπρ. Τό 1906 έπέστρεψε στην Ελλάδα και κατετάγη στον στρατό ως Ανθυπίαρχος στό Όπλο του Ίππικού. Τό 1911 παντρεύτηκε τή Μαρία Καλίνσκυ, έγγονή του στρατηγού Τιμολέοντα Βάσσου, μέ την όποία απέκτησαν δύο παιδιά, την Είρηνη (1914), σύζυγο του γλύπτη Γιάννη Παππά και τόν Λεωνίδα (1912), διπλωμάτη και αύλάρχη των άνακτόρων.

Ο Παπάγος συμμετείχε στους Βαλκανικούς Πολέμους ως Υπίαρχος κι έλαβε μέρος στις έπιχειρήσεις για την κατάληψη των Ιωαννίνων. Λίγα χρόνια αργότερα συμμετείχε στή Μικρασιατική Έκστρατεία ως Έπιτελάρχης σέ μονάδες του Ίππικού, όπου και παρέμεινε μέχρι την κατάρρευση του Μετώπου τόν Αύγουστο του 1922.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΤΟ 1940

Υπήρξε πάντα στό κέντρο των πολιτικών πραγμάτων του τόπου. Πρωταγωνίστησε τόν Όκτώβριο του 1935 στην πτώση της Κυβέρνησης Παναγή Τσαλδάρη ως άρχηγός του Στρατού μαζί μέ τους

όμολόγους του ύποναύαρχο Οικονόμου και άντιπτεράρχο Ρέππα, έπιταχύνοντας τις έξελίξεις για την έπαναφορά της βασιλείας στή χώρα μας. Οι μετέπειτα έξελίξεις θά είναι καταγιστικές. Ο Βασιλεύς Γεώργιος Β' έπιστρέφει μετά από πρωτοβουλία του κυριάρχου τό 1935 στην Πολιτική ζωή Γεωργίου Κονδύλη και μετά από σχετικό Δημοψήφισμα.

Γιά ένα διάστημα ανέλαβε και Υπουργός Στρατιωτικών, αλλά μετά την πρωθυπουργοποίηση του Ι. Μεταξά την άνοιξη του 1936 τοποθετήθηκε άρχηγός του Γενικού Έπιτελείου Στρατού την 1η Αύγουστου 1936 μέ σκοπό τόν άπόλυτο έλεγχο του στρατεύματος. Παρέμεινε στην θέση αυτή και κατά την διάρκεια της Κυβέρνησης της 4ης Αύγουστου συμβάλλοντας στην άναδιοργάνωση και τόν έπανεξοπλισμό του έλληνικού στρατού υπό τό πρίσμα του διαφαινόμενου πολέμου. Όλα αυτά τά περιγράφει στο βιβλίο του για την Πολεμική προπαρασκευή της Ελλάδος.

Μέ την κήρυξη του Έλληνοϊταλικού πολέμου ανέλαβε Αρχιστράτηγος του στρατού ξηράς, καταφέρνοντας, παρά τις ύλικές άδυναμίες νά οργανώσει την άποτελεσματική άμυνα της χώρας και νά άπωθήσει τά ιταλικά στρατεύματα στην άλβανική ένδοχώρα. Η έποποιία του Έλληνικού Στρατού στα βουνά της Πίνδου και ή επέλαση στην Βόρειο Ήπειρο ήταν έν μέρος δικό του έργο.

Κατάφερε νά οργανώσει την άποτελεσματική άμυνα της χώρας και την άπώθηση των Ιταλικών στρατευμάτων στην άλβανική ένδοχώρα. Παρέμεινε στην ήγεσία του στρατεύματος έως τις 23 Άπριλιου 1941 όποτε παραιτήθηκε προκειμένου νά μή συμμετάσχει στις διαπραγματεύσεις της συνθηκολόγησης μετά την Γερμανική είσβολή και προέλαση ενώ επέκρινε τόν στρατηγό Τσολάκογλου για τόν σχηματισμό δοσιλογικής κυβέρνησης. Σέ τηλεγράφημά του μέλιστα στις 21 Άπριλιου 1941 προς τό Διοικητή Στρατιάς Ήπειρου άνέφερε: «Πληροφορούμαι ότι άντιστράτηγος Τσολάκογλου ανέλαβε πρωτοβουλία συνθηκολόγησης. Δέν κατενοήθη παρά πάντων ότι ύψιστα συμφέροντα Πατρίδος άπαγορεύουσι τούτο. Έπικαλούμαι πατριωτισμόν πάντων. Στρατός δέον άγωνισθή μέχρις έσχάτου όριου δυνατοτήτων του. Αντικαταστήσατε άμέσως Τσολάκογλου».

Στή διάρκεια της Κατοχής, δημιούργησε μία πατριωτική όργάνωση, την Στρατιωτική Έραρχία, στην όποία συμμετείχαν ως επί τό

TIME

THE WEEKLY NEWSMAGAZINE

Άφιέρωμα του περιοδικού «TIME» στον Αλ. Παπάγο

πλειόστον αξιωματικοί. Η αποκάλυψη της δράσης τους τον Ιούλιο του 1943 συνοδεύτηκε από την σύλληψη και την αποστολή του, μαζί με άλλους τέσσερις αντιστρατήγους, σε στρατόπεδα συγκέντρωσης (στο Νταχάου, μεταξύ άλλων), στα όποια παρέμεινε μέχρι τη συνθηκολόγηση της Γερμανίας. Επέστρεψε μετά τον Πόλεμο στην Ελλάδα μαζί με τους άλλους 4 αντιστρατήγους με τους οποίους ήταν εγκλειστος των Γερμανών. Αποστρατεύτηκε με τον βαθμό του Στρατηγού.

ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ ΚΑΙ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Καθώς η Κομμουνιστική Άνταρσία, που είχε ξεκινήσει το 1946, γινόταν μακρά και υπήρχαν προβλήματα συνεννοήσεως μεταξύ των ήγετων των Ένοπλων Δυνάμεων, η κυβέρνηση ανακάλεσε στην υπηρεσία τον στρατηγό Αλέξανδρο Παπάγο το 1949. Του ανέθεσε εν λευκώ την Γενική Αρχιστρατηγία των Ένοπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, με στόχο την συντριβή της κομμουνιστικής άνταρσίας. Η επιτυχία του ήταν σαφέστατη και οδήγησε στην τελική ήττα του στρατού του Ζαχαριάδη στον Γράμμο και στο Βίτσι. Η επιτυχής έκβαση του πολέμου για τις εθνικές δυνάμεις οδήγησε

την Βουλή των Ελλήνων να ανακηρύξει με Νομοθ.Διάταγμα στις 17 Οκτωβρίου 1949 τον Α. Παπάγο σε Στρατάρχη, τίτλος που απονεμήθηκε για πρώτη φορά σε Έλληνα στρατιωτικό.

Η έλλειψη συνεννόησης των πολιτικών δυνάμεων μετά το 1950 και το αύξημένο του κύρος στον Ελληνικό Λαό, λόγω των πολεμικών επιτυχιών, τον έπεισαν (παρά την αντίδραση του Βασιλέως Παύλου, που δεν ήθελε εμπλοκή του Παπάγου με την Πολιτική) να δημιουργήσει Κόμμα και να πολιτευτεί. Στις εκλογές της 9ης Σεπτεμβρίου 1951 το κόμμα που είχε ιδρύσει στα πρότυπα του Συναγερμού του γαλλικού λαού του Γάλλου Στρατάρχη Ντέ Γκώλ, ο «Ελληνικός Συναγερμός» συγκέντρωσε το 36,53%. Οι κεντρικές πολιτικές δυνάμεις σχημάτισαν βραχύβια κυβέρνηση με πρόεδρο τον Νικόλαο Πλαστήρα, η οποία μετά την ασθένεια Πλαστήρα και την έκτελεση Μπελογιάννη κλονίστηκε σοβαρά.

Στις 10 Οκτωβρίου 1952 προκηρύχθηκαν νέες εκλογές για τις 16 Νοεμβρίου με νέο πλειοψηφικό σύστημα. Σε αυτές επικράτησε σαρωτικά ο Παπάγος με ποσοστό 49,22% και 238 κοινοβουλευτικές έδρες. Στις 18 Νοεμβρίου η κυβέρνηση του Στρατάρχη ορκίστηκε ενώπιον του Βασιλέως Παύλου και στις 20 Δεκεμβρίου έλαβε ψήφο εμπιστοσύνης από την Βουλή.

Στην εξωτερική πολιτική η νέα κυβέρνηση εύθυγραμμίστηκε με την πολιτική των Η.Π.Α. κατανοώντας την ήγερση τους σημασία μεταξύ των χωρών του «έλευθέρου κόσμου» και τους παραχώρησε το δικαίωμα της δημιουργίας στρατιωτικών βάσεων στο ελληνικό έδαφος. Αυτή την περίοδο κορυφώνεται ο απελευθερωτικός αγώνας των Κυπρίων από τη βρετανική αποικιοκρατία με αποτέλεσμα την άμεση εμπλοκή της Ελλάδος στο θέμα,

επιδιώκοντας την Ένωση αντιπεριφέροντας όμως και την αντίδραση της ισχυρής συμμάχου Μεγάλης Βρετανίας. Ο Παπάγος ήθελε να υπερασπιστεί τον Αγώνα των Ελλήνων της Κύπρου, ακόμη και αν αυτό θα είχε κόστος στις σχέσεις με μία δύναμη, την Βρετανία, με την οποία είχε συμπορευτεί και συμπορευόταν η Ελλάς τα τελευταία εκείνα χρόνια.

Η ελληνική διπλωματία έδρασε επίσης με προσφυγή στον Ο.Η.Ε. στις 16 Αυγούστου 1954, ενώ είχε προηγηθεί στις 22 Δεκεμβρίου 1953 συνάντηση του Παπάγου με τον Βρετανό Υπουργό Έξωτερικών Άντονι Ήντεν χωρίς να υπάρξει συμφωνία. Τελικά η υπόθεση της Κύπρου αποφασίστηκε να μη συζητηθεί από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών και ως απότοκα της έντασης ανάμεσα σε Έλληνοκυπρίους και Τουρκοκυπρίους συνέβησαν τα Σεπτεμβριανά έκτροπα του 1955 έναντι των Ρωμιών της Κωνσταντινούπολης, στα όποια η κυβέρνηση αντέδρασε με χλιαρό τρόπο.

Πέθανε στις 4 Οκτωβρίου 1955 τη νύχτα, μετά από σύντομη ασθένεια, ενώ ήταν ακόμη Πρωθυπουργός. Ο θάνατός του άφησε ανοιχτό το Κυπριακό και τις πληγές από τα Σεπτεμβριανά που είχαν λάβει χώρα μόλις λίγες μέρες πριν. Θά τον διαδεχτεί, με την εύνοια του Βασιλέως, ο Υπουργός του Κωνσταντίνου Καραμανλής, που θα εγκαινιάσει την δική του πολιτική πορεία, μακριά από τις Ίδες και το ήθος του Στρατάρχη Παπάγου. Αυτός είναι και ένας από τους λόγους που ο έπικεφαλής του Ελληνικού Στρατού το 1940 δεν έχει τιμηθεί μετά το 1974 και η επέτειος του θανάτου του πέρασε (και φέτος) σε απόλυτη σιγή.

**Γεώργιος Διον. Κουρκούτας.
Καθηγητής Φιλολόγος**

Η ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ ΧΑΝΕΤΑΙ !!! ΕΝΩΣΙΣ Η ΜΟΝΗ ΛΥΣΗ

Στά τέλη του 1990 το κομμουνιστικό καθεστώς της Αλβανίας καταρρέει και τα ηλεκτροφόρα συρματοπλέγματα, που κρατούσαν τους Βορειοηπειρώτες φυλακισμένους για δεκαετίες, πέφτουν.

Τότε, πριν είκοσιπέντε χρόνια, ίσως κάποιος πίστευαν πως ξημέρωνε μία καλύτερη ημέρα για την Βόρ. Ήπειρο. Όμως γελάστηκαν. Διότι η Αλβανία, παρόλο που άλλαξε πολιτικό καθεστώς, έδειξε απ' την πρώτη στιγμή τις διαθέσεις της.

Μάλιστα η στάση που κρατά μέχρι σήμερα απέναντι στην Ελλάδα και

τους Βορειοηπειρώτες μπορεί να χαρακτηριστεί μονολεκτικά ως έχθρική.

Πολλά τὰ γεγονότα που μπορούμε να παραθέσουμε για ν' αποδείξουμε του λόγου το αληθές.

Επιγραμματικά αναφέρουμε : α) την συγερή δολοφονία του Άριστοτέλη Γκούμα στην Χειμάρρα, τον Αύγουστο του 2010, από Αλβανούς έγκληματιες, β) την σπίλωση, στην Μπομποσπίτσα της Κορυτσάς τον Οκτώβριο του 2010, του μνημείου που έχει στηθεί εκεί προς τιμήν των πεσόντων Ελλήνων στρατιωτών

του ελληνοϊταλικού πολέμου, γ) την βεβήλωση και το σφράγισμα του Ι.Ν.Εισοδίων της Θεοτόκου στην Πρεμετή τον Αύγουστο του 2013 και δ) το γκρέμισμα πριν λίγο καιρό του Ι.Ν. Αγίου Αθανασίου στους Δρυμάδες της Χειμάρρας.

Όπως είπαμε αυτά τὰ συμβάντα είναι μόνο ένα μικρό δείγμα της ζοφερής πραγματικότητας που επικρατεί στην Βόρειο Ήπειρο.

Μπροστά λοιπόν σ' αυτή την πραγματικότητα ή εκάστοτε ελληνική κυβέρνηση αλλά και ο κάθε Έλληνας που θέλει να λέγεται πατριώτης όχι μόνο δεν πρέπει να μένει άπαθής αλλά αντίθετα ν' αγωνίζεται για το συμφέρον της Β.Ήπειρου.

Και το συμφέρον της, όπως φανερώνουν τὰ πράγματα, είναι η ένωση

της με την Ελλάδα. Άλλη βιώσιμη λύση δεν υπάρχει.

Έκκλησιες γκρεμίζονται, ιερόι χώροι βεβηλώνονται, περιοισίες καταπατούνται, οι Έλληνες της Βορ. Ήπειρου τρομοκρατούνται, προηλακίζονται, δολοφονούνται. Επομένως, τί άλλο πρέπει να γίνει για να ζητήσουμε ως έθνος κι ως κράτος το αυτόνομο, δηλαδή την ένωση ; Άς ελπίσουμε ότι σύντομα θα ξυπνήσουμε απ' τον λήθαργο στον οποίο έχουμε βυθιστεί, διότι η Βόρειος Ήπειρος εκπέμπει S.O.S. και δεν έχουμε κανένα δικαίωμα να την ξεχνοῦμε, ειδικά τώρα, που ο αλβανικός σωβινισμός έχει γίνει προκλητικός όσο ποτέ άλλοτε.

Ζάβαλης Γεώργιος

Ύποχαιρεισμός στον Θεόδωρο Βεζιάνη

Φιλόθεος Κεμεντζεζίδης
Πρόεδρος ΣΦΕΒΑ Θεσσαλονίκης

Θεσσαλονίκη 30.11.2014. Ο Θ. Βεζιάνης (κέντρο) τιμήθηκε μαζί με άλλες εξέχουσες προσωπικότητες της Βορείου Ήπειρου στην μεγαλειώδη εκδήλωση που έγινε για τον Μητροπολίτη Σεβαστιανό.

Τόν Θεόδωρο Βεζιάνη τόν γνωρίσαμε στις αρχές της δεκαετίας του 1990 με τό άνοιγμα τών συνόρων και τήν πτώση του κομμουνιστικού καθεστώτος στην Άλβανία. Ένας από τούς ιδρυτές τής Όμόνοιας και πρωταγωνιστής στα πρώτα δύσκολα εκείνα χρόνια για να στηθεί ή όργάνωση σέ όλη τή Βόρειο Ήπειρο αλλά και γενικότερα στην Άλβανία.

Τόν θυμόμαστε να επισκέπτεται

Άγιου Βαρθολομαίου» για τόν Βορειοηπειρωτικό Έλληνισμό, τόν Άπριλιο του 1994 και ένας έκ τών φυλακισθέντων 5 ήγετών τής ΟΜΟΝΟΙΑΣ, τής περίφημης δικής τών Τιράνων. Η στάση του, όπως και όλων τών στελεχών τής ΟΜΟΝΟΙΑΣ τότε, άποτελεί μνημείο παλληκαριάς και ελεύθερου φρονήματος για τόν Έλληνισμό, ενώ παροιμιώδης έχει μείνει ή φράση που πέταξε κατάμου-

στό χώρο τής Βορείου Ήπειρου.

1) Υπήρξε γνώστης τής ιστορίας του τόπου του και όραματιστής για να πάει μπροστά ή ιδιαίτερη πατρίδα του και να προβληθούν οι άγώνες, οι άξίες, οι παραδόσεις, οι ήρωες, τά μνημεία, και ή ιστορία του Βορειοηπειρωτικού Έλληνισμού. Πόσες φορές τόν άκούσαμε να μās παραθέτει τά όνειρά του για ένα μόνιμο μουσείο στη Δρόπολη ή στο Παγώνι που θά παρουσιάζονται ή λαογραφία, ή ιστορία και ή παράδοση του τόπου. Και τό παράδοξο στις συζητήσεις αυτές ήταν ότι είχαμε από τή μία νέους άνθρωπους να προβάλλουν άντιρρήσεις επικαλούμενοι τīs πραγματικές δυσκολίες του έγχειρήματος και από τήν άλλη έναν όγδοντάχρονο με καρδιά παλικαριού να όνειρεύεται και να παλεύει χωρίς να άπογοητεύεται από τīs δυσκολίες. Από μία

προσπάθεια έξ άλλου, γύριζε από τό άγαπημένο του χωριό Χλωμό, εκείνη τήν άποφράδα ήμέρα του δυστυχήματος!

2) Κοντά σέ αυτά και ή άπίστευτη ένεργητικότητα του. Θά μπορούσε ό Θεόδωρος να περάσει μία ήσυχη ζωή μετά τή συνταξιοδότησή του, όπως έξ άλλου κάνουν και οι πιο πολλοί άπόμαχοι τής ζωής και να άπολαύσει τούς κόπους του και τήν οικογένειά του. Ωστόσο γι' αυτόν προείχε ή Βόρειος Ήπειρος! Τόν βλέπαμε πάντα πρώτο στις εκδηλώσεις, στην έκδοση τής έφημερίδας, στη φιλοξενία τών επισκεπτών, σέ κοπιαστικά ταξίδια, στο να γυρίζει όλη τήν Ελλάδα, τήν Κύπρο και τήν Όμογένεια, για να ενημερώσει για τούς καύμους και τά βάσανα τής ιδιαίτερης πατρίδας του. Τό χωριό του, τό Χλωμό, τό επισκεφτήκαμε τρεις φορές με τīs γνωστές μεγάλες δυσκολίες του δρόμου και τής άπίστευτης ταλαιπωρίας. Και πάντα είχαμε τήν ίδια άπορία: έμείς νέοι άνθρωποι και δέν άντέχουμε, αυτός έβδομήντα και όγδόντα χρόνων πώς άντέχει να περνάει αυτή τήν ταλαιπωρία μία και δύο φορές τήν εβδομάδα;

3) Ο χαρακτήρας του και τό ένωτικό του φρόνημα. Ο Θεόδωρος δέχθηκε

Η πρωτοπορία του στον άγώνα τής ΟΜΟΝΟΙΑΣ αλλά και οι ήγετικές θέσεις του ως πρόεδρου του παραρτήματος Άργυροκάστρου, τόν έβαλαν στο στόχαστρο του άλβανικού καθεστώτος, με άποτέλεσμα να είναι ένας έκ τών συλληφθέντων «στην νύχτα του Άγιου Βαρθολομαίου» για τόν Βορειοηπειρωτικό Έλληνισμό, τόν Άπριλιο του 1994 και ένας έκ τών φυλακισθέντων 5 ήγετών τής ΟΜΟΝΟΙΑΣ, τής περίφημης δικής τών Τιράνων.

πολλές επιθέσεις (όχι μόνο πολιτικές αλλά και προσωπικές και οικογενεια-

συχνά τήν Κόνιτσα για να παίρνει δύναμη από τόν μακαριστό Μητροπολίτη Κονίτσης ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟ αλλά και να μās συνοδεύει άκούραστα και με άστείρευτη διάθεση, στις άποστολές μας στη Β. Ήπειρο, με μία ένεργητικότητα που περισσότερο θυμίζει νέο και όχι έναν συνταξιούχο εκπαιδευτικό, φορτωμένο με άρκετές δεκαετίες ζωής. Η πρωτοπορία του στον άγώνα τής ΟΜΟΝΟΙΑΣ αλλά και οι ήγετικές θέσεις του ως προέδρου του παραρτήματος Άργυροκάστρου, τόν έβαλαν στο στόχαστρο του άλβανικού καθεστώτος, με άποτέλεσμα να είναι ένας έκ τών συλληφθέντων «στην νύχτα του

τρα στο άλβανικό δικαστήριο, παρά τά βασανιστήρια που υπέστη. «Μās φυλακίζετε μόνο και μόνο γιατί είμαστε ΕΛΛΗΝΕΣ».

Μολονότι μιλούσε πολύ όμορφα, ήταν άνθρωπος τών έργων και όχι τών λόγων. Συχνά μās μάλωνε με άγάπη «Ωραία τά λέτε, αλλά τί κάνουμε τώρα;». Γι' αυτό και προσωπικά θά άποφύγω να αναφερθώ στην μεγάλη προσφορά του (για τήν όποια έτσι κι άλλιώς έχουν γραφεί άρκετά) και θά θυμηθώ μόνο 4 χαρακτηριστικά τής προσωπικότητάς του, που συνέδεσαν τή Μητρόπολη Κονίτσης και τή ΣΦΕΒΑ μαζί του και τόν άνέδειξαν και τόν ξεχώρισαν

10.01.2009

**Ο Θ. Βεζιάνης ανάμεσα σε βορειοηπειρωτόπουλα.
Αγώνας και αγωνία του ήταν η ελληνική παιδεία στην Βόρειο Ήπειρο.**

κές) λόγω τής ένασχόλησής του με τὰ κοινὰ καὶ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐφημερίδας πού ἦταν πνευματικὸ τοῦ παιδι. Ὡστόσο, ἐντύπωση ἀλλὰ καὶ συγκίνηση, μᾶς προκαλοῦσε τὸ γεγονός ὅτι ποτὲ δὲν τὸν ἀκούσαμε νὰ λέει ἢ νὰ γράφει κακὸ λόγο γιὰ κανένα στὴν ἐφημερίδα του. Ὑπῆρ-

Πόνος καὶ πόθος τοῦ ἡ ἀναγέννηση τῆς ΟΜΟΝΟΙΑΣ, ἡ ἐπιστροφή τῶν Βορειοηπειρωτῶν στὸν τόπο τους καὶ ἡ πολιτικὴ τους ἐνότητα γιὰ τὴν καλύτερη διεκδίκηση τῶν δικαιωμάτων τους. Αὐτὰ τὸν πονοῦσαν καὶ τὸν ἔνοιαζαν καὶ ὄχι ἡ ἐξόντωση τῶν πολιτικῶν τοῦ ἀντιπάλων!

ξε ἄνθρωπος τῆς σύνθεσης καὶ ὄχι τῶν ἀντιθέσεων. Γι' αὐτὸν, καθένας πού ἤθελε νὰ προσφέρει στὸν τόπο, ἦταν ἓνας ἐν δυνάμει συνεργάτης καὶ συναγωνιστής. Πόνος καὶ πόθος τοῦ ἡ ἀναγέννηση τῆς ΟΜΟΝΟΙΑΣ, ἡ ἐπιστροφή τῶν Βορειοηπειρωτῶν στὸν τόπο τους καὶ ἡ πολιτικὴ τους ἐνότητα γιὰ τὴν καλύτερη διεκδίκηση τῶν δικαιωμάτων τους. Αὐτὰ τὸν πονοῦσαν καὶ τὸν ἔνοιαζαν καὶ ὄχι ἡ ἐξόντωση τῶν πολιτικῶν τοῦ ἀντιπάλων!

4) Τελευταία ἀφήνω τὴν ἀγάπη καὶ τὸν σεβασμὸ τοῦ γιὰ τὸν μακαριστὸ Σεβαστιανὸ, τὸν διάδοχό τοῦ στὴ Μητρόπολη Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης κ. Ἀνδρέα, ἀλλὰ καὶ στὰ παιδιά τῆς ΣΦΕΒΑ μὲ ἰδιαίτερη ἀναφορά στὸ πρωτοπαλλήκαρο τῆς ΣΦΕΒΑ, τὸν Γρηγόρη τὸν Ντριγκόγια πού ἔφυγε 10 χρόνια νωρίτερα. Ὁ Θεόδωρος ἦταν ἀπὸ τοὺς λίγους πού ἀνελλιπῶς ἀπὸ τὸ 1991 ὡς σήμερα, ἔδινε πάντοτε βροντερό παρὸν στὶς ἐκδηλώσεις τῆς Μητροπόλεως Κονίτσης καὶ τῆς ΣΦΕΒΑ γιὰ τὸ Βορειοηπειρωτικὸ, στὸ Δελβινάκι, στὴν Κόνιτσα καὶ τὸ Μολυβδοσκεπάστο καὶ ἐξέφραζε διὰ ζωσῆς, μὲ τὴν παρουσία τοῦ ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ἐφημερίδα του, τὴν εὐγνωμοσύνη τοῦ πρὸς τὸν ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟ καὶ τίς ὀργανώσεις τοῦ. Γιατί δυστυχῶς ὑπῆρξαν καὶ ὀρισμένοι πού εὐεργετήθηκαν ποικιλοτρόπως ἀλλὰ στὴν

πορεία γύρισαν τὴν πλάτη στὴ μνήμη τοῦ ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ. Τὸ σπῆτι τοῦ πάντοτε ἀνοιχτὸ γιὰ μᾶς, γιὰ νὰ μᾶς περιποιηθεῖ καὶ νὰ μᾶς φιλοξενήσει, μὲ τὴν πατροπαράδοτη ἡπειρωτικὴ φιλοξενία, ὅποιαδήποτε ὥρα τῆς ἡμέρας ἢ καὶ τῆς νύχτας ἀλλὰ κυρίως γιὰ νὰ ἀνταλλάξουμε ἐπὶ ὥρες ἀπόψεις καὶ προτάσεις γιὰ τὸ καλὸ τοῦ τόπου. Αὐτὲς ὑπῆρξαν ὀρισμένες μόνον πτυχὲς τῆς προσωπικότητος τοῦ Θεόδωρου Βεζιάνη. Ἐφυγε ΟΡΘΙΟΣ ὅπως πιστεύω τὸ ἤθελε καὶ ὁ ἴδιος, καὶ ἔτσι ΟΡΘΙΟ καὶ μαχητὴ θὰ τὸν θυμόμαστε πάντα, μὲ τὸ χαμόγελο καὶ τὴν χαρὰ πού μᾶς μίλησε τὴν τελευταία νύχτα ὅταν μᾶς

ἐνημέρωσε τηλεφωνικὰ γιὰ τὸ ταξίδι τοῦ στοῦ Χλωμὸ μὲ τοὺς ὀμογενεῖς ἀπὸ τίς ΗΠΑ. «Παιδιά αὐριο ἀνεβῆνω στοῦ Χλωμὸ μὲ ὀμογενεῖς. Σᾶς τὸ λέω γιὰ νὰ χαρεῖτε, μήπως μπορέσουμε νὰ ξεκινήσουμε τὸ μουσεῖο!» Καλὸ παράδεισο φίλε καὶ ἀδελφε Θεόδωρε Βεζιάνη! Καλὴ ἀντάμωση ἐκεῖ ψηλά μὲ τοὺς ἄλλους ἀγωνιστὲς τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὸν σύντροφό σου στὴ φυλακὴ Παναγιώτη Μάρτο, τὸν συμπατριώτη σου Μενέλαο Ζῶτο, τὸν πολυαγαπημένο σου Γρηγόρη Ντριγκόγια, ἀλλὰ καὶ ὄλους τοὺς ἀγωνιστὲς τῆς ἰδιαίτερης πατρίδας σου γιὰ τὴν ὀποία πάλεψες καὶ ἐνδιαφέρθηκες ὡς τὴν τελευταία κυριολεκτικὰ στιγμὴ τῆς ζωῆς σου!

Δίκη τῶν Τυράνων (1994). Κυριακοῦ, Σύρμος, Παπαχρήστου Βεζιάνης καὶ Μάρτος. Φυλακίστηκαν καὶ βασανίστηκαν γιατί ἦταν Ἑλληνες.

Οἰκογένειαν
Θεοδώρου Βεζιάνη
Εἰς Φράστανην Βορείου Ἠπείρου

Ἀγαπητοὶ ἐν Κυρίῳ,

Ὀδύνην καὶ λύπην πολλὴν προκαλέσεν ἡ σημερινὴ εἶδησις, ὅτι ὁ Θεόδωρος Βεζιάνης ἀπεβίωσε συνεπείᾳ αὐτοκινητικοῦ δυστυχήματος.

Ὁ ἀείμνηστος Θεόδωρος ὑπῆρξε σθεναρὸς ἀγωνιστὴς τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Ζητήματος. Καὶ τὸ εἶχε ἀποδείξει καὶ μὲ τὴν περιβόητον δίκην τῶν «πέντε», ἀλλὰ καὶ μὲ τὸν δημοσιογραφικὸν τοῦ ἀγῶνα, τὸν ὀποῖον ἔδιδε μὲ τὴν γνωστὴν ἐφημερίδα «ΤΟ ΟΡΑΜΑ», τῆς ὀποίας ἦταν ἡ ψυχὴ. Πόνος τοῦ καὶ ἀγὼν συνεχῆς ἦταν ἡ ἐνότης τοῦ αὐτόθι Ἑλληνισμοῦ.

Ὅμως, ἄλλως ἔδοξε τῷ Κυρίῳ. Ἡ Βόρειος Ἠπειρος ἔχασε ἓνα μαχητὴν σπουδαῖον. Καὶ ἡ Μητρόπολις μας ἓνα πιστὸν καὶ καλὸν φίλον. Εὐχὴ μου καὶ προσευχὴ μου, ὁ Κύριος νὰ ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴν τοῦ ἐν χώρα ζώντων, νὰ παρηγορῇ τοὺς οἰκείους τοῦ καὶ νὰ ἀναδεικνύῃ νέους ἀγωνιστάς.

Ἡ μνήμη τοῦ νὰ εἶναι ἀγήρως καὶ αἰωνία.

Πρὸς Χριστὸν εὐχέτης σας

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης
ΑΝΔΡΕΑΣ

Ο Θ. Βεζιάνης «ὀργωνε» τὰ χωριά τῆς Βορείου Ἠπείρου συζητοῦσε μὲ τοὺς κατοίκους τους καὶ ἀφουγκραζόταν τὰ προβλήματα τους.

ΟΜΙΛΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΕΩΣ Κ.Κ. ΑΝΔΡΕΟΥ ΣΤΗΝ ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΤΗΣ ΜΟΛΥΒΔΟΣΚΕΠΑΣΤΟΥ(14.8.2015)

Φωτογραφίες: Θανάσης Αδάμ

Γιά άλλη μία χρονιά πλήθος προσκυνητών κατέφυγε στην Θεοτόκο και κατέθεσε ταπεινά τον πόνο, τό δάκρυ και την παράκληση...

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, στην Ί. Μονή Μολυβδοσκεπάστου Κονίτσης εορτάστηκε λαμπρώς η Κοίμηση τής Θεοτόκου, αφού εκεί είναι θησαυρισμένη ή ιερά και θαυματουργή Εικόνα τής Θεομήτορος. Τήν παραμονή τελέσθηκε ιερά Αγρυπνία στον προαύλιο χώρο τής Μονής από τις 9μ.μ. έως τις 5.30 τα ξημερώματα, και τήν κυριώνυμη ημέρα πραγματοποιήθηκε νέα Θεία Λειτουργία στο «καθολικό» τής Μονής. Κατά τον πανηγυρικό Έσπερινό, που πλήθος κόσμου είχε κατακλύσει τόν αυλειό χώρο τής Ί. Μονής, ο Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ.κ. Ανδρέας όμιλησε άρχικά για τό πρόσωπο τής Παναγίας μας, δίνοντας κάποιες δογματικές διευκρινήσεις, αντιδιαστέλλοντάς τες με τά πιστεύω άλλων χριστιανικών όμολογιών. Στη συνέχεια τόνισε τά ακόλουθα:

ΜΟΝΗ ΜΟΛΥΒΔΟΣΚΕΠΑΣΤΟΥ ΚΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ

«...Σέ κάθε μέρος τής Πατρίδος μας συναντάμε Ναούς μεγαλοπρεπείς, ταπεινά έξωκλήσια, παλαιά και νεώτερα μοναστήρια, που όλα τά ίδρυσε ή εulάβεια τών χριστιανών προς τήν Παναγία. Ένας τέτοιος τρόπος λατρείας και προσευχής αλλά και τιμής προς τό σεπτό πρόσωπο τής Θεομήτορος είναι ή παμπάλαια Ίερά Μονή τής Παναγίας τής Μολυβδοσκεπάστου, που ή ύπαρξη της ίστορείται ότι άρχισε τόν 7ο μ.Χ. αιώνα, όταν αυτοκράτορας του Βυζαντίου ήταν ο γενναίος Κων/νος ο Πωγωνάτος. Για φέρτε στην σκέψη σας, αγαπητοί αδελφοί, πόσες γενιές από τόν έλλαδικό χώρο και από τήν Βόρειο Ήπειρο, αιώνες τώρα, γονάτισαν μπροστά στην θαυματουργή της Εικόνα, και με δάκρυα, με πόνο ψυχής, κατέθεταν τά διάφορα αιτήματά τους στην Χάρη Της, ιδιαίτερα κατά τις πολεμικές συρράξεις, που ήταν συχνές κατά τά παλαιότερα χρόνια, σ' αυτήν τήν ιδιαίτερα ευαίσθητη περιοχή ! Κί' άκόμη. Κλείστε μιá στιγμή τά μάτια σας και δέστε τούς Γερμανούς στρατιώτες τής ναζιστικής κατοχής, να μπαίνουν βάνουσα σ' αυτόν τόν ιερό χώρο ν' άρπάζουν ό,τι πολύτιμο μπορούσαν να βροϋν και έπειτα να βάζουν φωτιά και να πυρπολούν τά κελιά και τις άλλες έγκαταστάσεις, αφήνοντας πίσω τους στάκτες και καταστροφή. Και μετά στον καιρό του συμμοριτοπολέμου να έρχονται οι άντάρτες, άσεβέστεροι αυτοί από τούς γερμανούς, να ξηλώνουν τό πουκάμισο τής ιερής Εικόνας, δηλ. τό άσημένιο περιβλήμα της, και να τήν πετούν χωρίς ντροπή και φόβο Θεού μέσα σε ένα χαντάκι. Έπειτα, όταν οι καιροί ήρέμησαν τό Μοναστήρι άνασυγκροτήθηκε, άνακαινίστηκε και πήρε τήν σημερινή ώραία μορφή. Ώσπου κάποια μέρα, πίσω από τό Άγιο Βήμα άνοιχτηκε ένας τάφος. Ένας

τάφος για να δεχθεί τό σκήνωμα μιás άγιασμένης ψυχής. Ήταν ή σεπτή σορός του άοιδήμου Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κυρού ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ, που με τήν συμμετοχή άπειρου πλήθους λαού και μάλιστα νέων ανθρώπων, έτάφη έδώ τήν Τετάρτη 14 Δεκεμβρίου 1994, όπως ο ίδιος τό είχε όρισει στην περιλάλητη διαθήκη του. «Η ταφή μου», έγραφε, «να λάβει χώρα εις τήν Ίεράν Μονήν Μολυβδοσκεπάστου, εντός του περιβόλου τής Μονής». Δείχοντας τήν αγάπη και τόν σεβασμό του προς τήν Παναγία, έζήτησε άκριβώς να ταφεί έδώ, κάτω από τήν εulογημένη σκέπη της, όπου από τό έτος 1968 είχε καθιερώσει τήν ιερά αυτήν αγρυπνία, ή όποία, σ'ν Θεώ, συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Και θα έλεγα, χωρίς νομίζω να υπερβάλω, ότι ή μεγάλη αγάπη και άφοσίωση και εulάβεια του Άγιου Ίεράρχου προς τήν Παναγία είναι μιá εικόνα τής εulάβειας προς τήν Θεομήτορα και του εulεβεούς όρθόδοξου έλληνικού λαού.

Η ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ ΣΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

... Στην Αγρυπνία, όμως, αυτή, είχε καθιερωθεί από τόν άειμνηστο Γέροντά μου και προκάτοχό μου Μητροπολίτη Σεβαστιανό, να γίνεται μιá σύντομη αναφορά στα έθνικά μας θέματα, καθώς και τούς κινδύνους, φανερούς και άφανείς, που άπειλούν έκαστοτε τήν Πατρίδα μας. Και είναι πολλά και άνοιχτά τά έθνικά μας θέματα.

«ΘΕΜΑ ΣΥΝΟΡΩΝ ΘΕΤΕΙ Η ΑΛΒΑΝΙΑ», χωρίς, δυστυχώς, από μέρους μας να υπάρξει δυναμική αντίδραση. Προσωπικώς έκανα σκληρές δηλώσεις και κάλεσα τόν πολιτικό κόσμο να πάρει θέση. Αλλά ... «ούκ ήν φωνή, ούκ ήν άκρόαση»

Πρώτα - πρώτα είναι τό **ΚΥΠΡΙΑΚΟ**. Μετά τις έκλογές και τήν ανάδειξη του νέου προέδρου του ψευδοκράτους στην Βόρεια Κύπρο, που δεν είναι τίποτε άλλο από τά κατεχόμενα έδάφη τής Βόρειας Κύπρου, άναζωπυρώθηκε ή έλπίδα για τήν συνέχιση τών συνομιλιών Έλληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων για τήν δίκαιη επίλυση του Κυπριακού. Κί' αυτό γιατί ο νέος Τουρκοκύπριος Πρόεδρος Μουσταφά Άκιμτζή, είχε ταχθεί άνοιχτά υπέρ τής άποχώρησης τών Τουρκικών στρατευμάτων που άνέχονται σε 40.000 στρατιωτών. Όμως οι Νεοσουλτάνοι Κυβερνήτες τής Άγκυρας έβαλαν «φρένο» στον Τουρκοκύπριο Πρόεδρο και έτσι οι συνομιλίες με τήν έλληνοκυπριακή πλευρά δεν φαίνεται να έχουν άρχισι, τουλάχιστον προς τό παρόν. Ίσως άργότερα δώσει ο Θεός και ή Παναγία

να ξεκινήσουν και να φέρουν τό ποθούμενο αποτέλεσμα, αν και «οι μεγάλοι του κόσμου έτούτου», οι Έυρωπαίοι ήγέτες, οι ΗΠΑ και ο ΟΗΕ, φαίνεται ότι δεν ενδιαφέρονται για τήν επίλυση του προβλήματος. Δεύτερον, για τό **ΑΙΓΑΙΟ**. Φαντάζομαι ότι πληροφορήστε από τά ΜΜΕ τις προκλητικές παραβιάσεις τών τουρκικών άεροπλάνων και πλοίων, που τόν τελευταίο καιρό έχουν πυκνώσει. Έχουμε όμως, τούς γενναίους άεροπόρους και τά ναυτάκια μας που κάθε μέρα, παίζοντας τήν ζωή τους «κορώνα - γράμματα» άναχαπίζουν και άπωθούν τούς θρασεείς έπιβούλους τής εθνικής μας άκεραιότητας. Γι' αυτό, να θυμάστε, αδελφοί, στις προσευχές σας αυτά τά γενναία έλληνόπουλα που μ'ς έμψυχώνουν και μ'ς κάνουν υπερήφανους. Ή Παναγία να τά προστατεύει και ο Χριστός να τά εulογεί. Και κάτι ακόμα για τό Αιγαίο. Έχουμε τό **ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ**, τό όποιο ύσσιαστικά βρίσκεται έκτός έλέγχου. Όλόκληρο τόν περασμένο χρόνο, τό 2014, είχαν έλθει στην Έλλάδα περίπου 36.000 μετανάστες. Φέτος, μόνον τόν Ίούλιο, σχεδόν 55.000 μετανάστες ήλθαν στην Έλλάδα. Μόνον σ' έναν μήνα ! Και αυτά τά στοιχεία είναι από τό λιμενικό, που άνακοίνωσε σύμφωνα με έξακριβωμένα στοιχεία, ότι περισηνελέγησαν 54.899 μετανάστες σε 748 περιστατικά σε διάφορα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου. Τό πρώτο δε έξάμηνο του τρέχοντος έτους, από τόν Ίανουάριο μέχρι και τόν Ίούνιο ήλθαν στην Έλλάδα 156.726 μετανάστες. Βλέπετε τώρα τι γίνεται στην Μυτιλήνη και σε άλλα νησιά του Αιγαίου. Έξάλλου ο Γεν. Γραμματέας τής Ύπατης Άρμοστίας για τήν Εύρωπη, μετά τήν έπίσκεψη του στη Λέσβο, στην Κώ και στην Χίο, διαπίστωσε ότι έπικρατεί άπόλυτο χάος στα νησιά λόγω του μεγάλου αριθμού τών μεταναστών. Και όπως δήλωσε ο Έλληνας Πρωθυπουργός, 2 έκατομμύρια μετανάστες βρίσκονται στις τουρκικές άκτές, προκειμένου να περάσουν στην Έλλάδα, ενώ ή Εύρωπη άντιπρά και δεν θέλει να πάρει έναν αριθμό μεταναστών. Άς προσευχόμαστε αδελφοί μου, ώστε ο Χριστός και ή Παναγία μας να φωτίσουν τούς άρμοδίους για τήν επίλυση αυτού του τόσο σοβαρού προβλήματος.

Και έρχόμαστε τώρα στην **ΘΡΑΚΗ** μας. Σήμερα στη Θράκη ύπάρχουν δύο μουφτιδες (θρησκευτικοί άρχηγοί τών μουσουλμάνων). Ένας στην Ξάνθη, και ένας στην Κομοτηνή, τούς όποιους άναγνωρίζει ή Έλληνική Πολιτεία, αλλά δεν τούς αποδέχεται ή Τουρκία. Παράλληλα ύπάρχουν και δύο ψευτο-μουφτιδων, τούς όποιους άναγνωρίζει ή Τουρκία, αλλά δεν τούς άναγνωρίζει τό Έλληνικό Κράτος. Δυστυχώς ή Έλλάδα άφησε τό ζήτημα αυτό άλυτο και άδιευκρίνιστο και δεν περιορίζει τήν άντεθνική δράση τών ψευτο-μουφτιδων, που υπερβαίνει κατά πολύ τά θρησκευτικά τους καθήκοντα. Στις 2 Μαΐου, έφέτος, ο Νεομεντίμ Μπιλάλ Έρντογάν, γιός του Προέδρου τής Τουρκίας, έπραγματοποίησε διήμερη περιοδεία στην Ξάνθη και στην Κομοτηνή, συνοδευόμενος από τούς δύο ψευτο-μουφτιδες. Στην Κομοτηνή έπισκέφθηκε και τό κτίριο τής Ένωσης, προσέξετε, Τουρκικής Νεολαίας Κομοτηνής (χρησιμοποιεί τόν όρο «Τουρκική»). Και εκεί άνάμεσα στα άλλα είπε και αυτά. «Έμεις στην Τουρκία, να ξερετε πώς, όταν σας συμβεί κάτι, όταν παραστεί άνάγκη, είμαστε τά αδελφια σας. Τά μοναδικά αδελφια σας. Και είμαστε δίπλα σας. Θα μπορούτε να πείτε, πώς όταν χρειαστούμε κάτι θα τό κατοποιήσουμε. Αυτό φυσικά θα σας καταστήσει πιό ισχυρούς. Εγώ είμαι έδώ, είτε για τήν Ένωση Τουρκικής Νεολαίας Κομοτηνής, είτε και για τούς άλλους Συλλόγους, και εύχομαι τήν συνέχιση και

εύοδωση τών έργασιών τους». Κατά πολλούς αναλυτές ή επίσκεψη του Τούρκου Έρντογάν στην Κομοτηνή είχε πολιτικά κίνητρα, με άφορμή τις επίκειμενες τότε εκλογές της 7ης Ιουνίου στην Τουρκία. Έξάλλου στο Συνέδριο της Πομακομοτηνιακής Ένωσης που έγινε στην Κομοτηνή στις 14 Μαΐου φέτος, ο ψευτο-μουφτίς μίλησε ότι «οὐδέποτε είχαν μία ισότιμη αντιμετώπιση στη Δυτική Θράκη από την ελληνική Κυβέρνηση». Και πρόσθεσε θρασύτατα ότι «εμείς θέλουμε τὰ δικαιώματα που έχει ή ελληνική μειονότητα στην Τουρκία», ενώ όλοι γνωρίζουμε πόσο περιφρόνησε ή Τουρκία την συνθήκη της Λοζάνης, και πόσο πολέμησε την ελληνική μειονότητα και θέλησε την συρρίκνωσή της, ώστε σήμερα στην Κων/πολη να ζούν μόνο 2.000 με 2.500 Έλληνες όμογενείς. Τό χειρότερο, όμως, είναι ότι, όπως και άλλοτε έχω πεί από τη θέση αυτή, αφήσαμε τους Πομάκους, που εδώ διαμαρτύρονται ότι δεν είναι Τούρκοι, τους αφήσαμε να τους εκβιάζει και να τους τρομοκρατεί ή Άγκυρα. Όποτε, άργα ή γρήγορα, θα χαθούν οι Πομάκοι για την Ελλάδα. Η Ελλάδα πρέπει πολύ, πάρα πολύ να προσέξει τὸ ζήτημα τών Πομάκων της Θράκης. Ο Άχμέτ Ίμάμ, ο Πρόεδρος του Πανελληνίου Συνδέσμου Πομάκων, ο άνθρωπος που εξέθεσε τους Τούρκους πράκτορες στο Συνέδριο της Όμοσπονδιακής Ένωσης Έθνικοτήτων Εύρώπης, σε δηλώσεις του, μεταξύ τών άλλων είπε και αυτά. «Τὰ τελευταία δύο χρόνια οι τουρκόφιλοι μουσουλμάνοι της Θράκης προσπαθοῦσαν σκληρά να διοργανώσουν αυτό τὸ Συνέδριο όπως ήθελαν, ώστε να εκθέσουν την Ελλάδα. Εύτυχως μπορέσαμε να κάνουμε έναν αντίλογο στα τρομερά φέμματα τους». Ο Άχμέτ Ίμάμ έδωσε ένα ήχηρότατο χαστούκι στον ψευτομουφτί της Θράκης, τὸν οποίο κατήγγειλε ως ρατσιστή εἰς βάρος τών Πομάκων, και ως ὄργανο της εξωτερικής πολιτικής της

Όσον αφορά την **FYROM, δηλαδή τὸ κρατίδιο τών ΣΚΟΠΙΩΝ**. Συνεχίζεται ὁ ατέρμων διάλογος για τὸ θέμα της ονομασίας, μᾶς και ή Ελλάδα ἐπ' οὐδενί λόγω δέχεται τὸ ὄνομα «Μακεδονία» γι' αυτό τὸ κρατίδιο. Τὸν τελευταῖο καιρὸ, όμως, παρατηρεῖται μία στασιμότητα, διότι μέσα υπάρχει ἐξέγερση και ἀναταραχή από τὸ Ἀλβανικὸ στοιχείο, που ζητάει μαζί με την ὑπόλοιπη ἀντιπολίτευση την παραίτηση του Πρωθυπουργοῦ Γκρουέφσκυ, με ἀποτέλεσμα ή θέση της Κυβερνήσεως να έχει γίνει προβληματική. Εἴμαστε, λοιπόν, ἐν ἀναμονῇ για να δοῦμε πῶς θα ἐξελιχθῶν τὰ πράγματα.

Για τὸ **ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ** ἔχω να σᾶς πῶ ότι τὰ πράγματα μέσα δεν πηγαίνουν καθόλου καλά. Στις αὐτοδιοικητικές ἐκλογές, που έγιναν τὸν περασμένο Ἰούνιο, ἐκλογές δηλ. για Δημάρχους, οι Βορειοηπειρώτες ἔχασαν πανηγυρικά, και μάλιστα ἔχασαν την ελληνικότατη Χειμάρρα. Και αυτό, για δύο λόγους, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί. **1)** Οι Ἀλβανοὶ με τὸν δικὸ τους «Καλλικράτη», ἔνωσαν Ἀλβανικές περιοχές, όπου ὑπερτερεῖ τὸ Ἀλβανικὸ στοιχείο, με ἑλληνικές περιοχές, για να ἐκλεγῶν οι δικὸι τους ὑποψήφιοι, όπως και έγινε, ἐνῶ ἄργησαν να ἀνακοινώσουν τὰ ἀποτελέσματα, γιατί ἔπρεπε να προηγηθεῖ τὸ καθιερωμένο «ἐκλογομαγείρεμα». **2)** Οι Βορειοηπειρώτες ἐνῶ φάνηκαν πρὸς στιγμήν, ότι οι διάφορες μερίδες τους είχαν συμφιλιωθεί, ἀτυχῶς μόλις ἐφθασαν οι ἐκλογές, διασπάστηκαν πάλι, με ἀποτέλεσμα να ἐπέλθει ἀπὴν ή παταγώδης ἀποτυχία. **3)** Η Ἀλβανία δεν έχει πάψει να καλλιεργεῖ την ἰδέα της «Μεγάλης Ἀλβανίας» ὑποκινούμενη ἀπὸ την Τουρκία. Τελευταία μάλιστα ἀξίωσε ἀπὸ την ἑλληνική Κυβέρνηση να της γνωστοποιήσει τις περιοχές της Ἡπείρου, όπου θα διεξαχθῶν ἔρευνες για την ἀνεύρεση πετρελαίου. Γι' αὐτὸ ἡμερήσια, ἔγκριτη ἐφημερίδα τών Ἰωαννίνων, ἔγραψε πρωτοσέλιδο με πηχυσίο τίτλο : «ΘΕΜΑ ΣΥΝΟΡΩΝ ΘΕΤΕΙ Η ΑΛΒΑΝΙΑ», χωρίς, δυστυχῶς, ἀπὸ μέρους μας να ὑπάρξει δυναμική ἀντίδραση. Προσωπικῶς ἔκανα σκληρές δηλώσεις και κάλεσα τὸν πολιτικὸ κόσμο να πάρει θέση. Ἀλλά ... «οὐκ ἦν φωνή, οὐκ ἦν ἀκρόαση». **4)** Τὸ θέμα τών Τσάμηδων ὅλο και ἐπανερχεται στην ἐπικαιρότητα. Μάλιστα τῶρα τελευταία, ὁ τρίτος ἀντιπρόεδρος της Ἀλβανικής Βουλῆς, και Πρόεδρος του ἔθνικιστικοῦ κόμματος τών «Τσάμηδων», Σπετιμ Ίντριζ, ἐδήλωσε θρασύτατα ότι «θα λυθεῖ τὸ ζήτημα τών ἐδαφικῶν διεκδικήσεων τών Τσάμηδων στην Ελλάδα, και εὐελπιστεῖ μελλοντικά να ὑπάρξει ἐκπρόσωπος του Τσάμικοῦ κόμματος και στην ἑλληνική Βουλή!» Αὐτὰ εἶναι. Και μπορεῖ να τὸ δοῦμε και αὐτὸ. Μή σᾶς φαίνεται καθόλου παράξενο. Ἐχουμε δεῖ τόσα πολλά στους καιρούς μας, που και αὐτὸ δεν φαίνεται να εἶναι ἀκατόρθωτο.

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΟΥΣ ΔΥΟ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ !

Πρὶν κατακλείσω, ἀγαπητοὶ μου χριστιανοί, την ὁμιλία αὐτή, θέλω να ἐπισημάνω δύο κινδύνους που ὅλο και περισσότερο ἀπειλοῦν την ἑλληνική μας Πατρίδα και την Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας, που ἦταν και εἶναι ή τροφὸς και ή φρουρὸς του ἔθνους. **Ο πρώτος**

κινδύνος εἶναι ή μεγάλη πτώση της **ΠΑΙΔΕΙΑΣ και ή φυγή πολλῶν νέων πτυχιούχων τών Πανεπιστημίων μας πρὸς τὸ ἐξωτερικὸ**, για να ἀναζητήσουν «μια θέση κάτω ἀπὸ τὸν ἥλιο», ἀφοῦ ἐδῶ δεν ὑπάρχουν δυνατότητες να σταδιοδρομήσουν. Η αἰμορραγία αὐτή εἶναι ἰδιαίτερα ὀδυνηρή για τὸ ἔθνος, γιατί, πολλά ἀπὸ αὐτὰ τὰ παιδιά, διαπρέπουν ως ἐπιστήμονες στις ξένες χῶρες, και κατὰ κανόνα δεν ἐπιστρέφουν στην Πατρίδα. Ἀκόμη και ή μεγάλη ἀποτυχία τών ὑποψηφίων στις φετινές πανελληνίες ἐξετάσεις, δείχνει ότι οι ἀλλεπάλληλες ἐκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις, ἔχουν βλάψει καιρία κυρίως την Μέση Ἐκπαίδευση. Και στην πραγματικότητα δεν ὑπάρχει ή περιβόητη «ὄωρεᾶν παιδεία», ἀφοῦ οι γονεῖς δεν ἀντέχουν στο οικονομικὸ βάρος τών φροντιστηρίων, που ἐνῶ ἔχουν πολλές φορές διακηρύξει οι ἐκάστοτε κυβερνήσεις ότι θα καταργηθῶν, ἀτυχῶς τὰ φροντιστήρια «ζοῦν και βασιλεύουν». **Ο δεύτερος τῶρα κινδύνος ἀκούει στο ὄνομα ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΣ.**

Οικουμενισμὸς εἶναι ή κίνηση, που γίνεται κυρίως στην Εύρωπη, και που ἀποβλέπει στο να ἐνωθεῖ ή Ὁρθόδοξη με τις αἰρετικές χριστιανικές ὁμάδες, όπως εἶναι ὁ Παπισμὸς, οι Προτεστάντες, οι Ἀγγλικανοί, και οι Μονοφυσίτες. Τὸ Παγκόσμιο Συμβούλιο τών Ἐκκλησιῶν (Π.Σ.Ε.) ὀργανώνει κάθε τόσο συνέδρια πότε ἐδῶ και πότε ἐκεῖ, σε διάφορες πόλεις του κόσμου, όπου, δυστυχῶς, ή Ὁρθόδοξη συναγελάζεται με ἕναν ἀπίθανο συρφετὸ λεγομένων χριστιανῶν, κυρίως Προτεσταντῶν. Βέβαια στην περιοχή μας δεν ἔχουμε τέτοια φαινόμενα. Ὅμως, μη ξεχνᾶμε ότι ή τηλεόραση μπαίνει μέσα σε κάθε ἑλληνικὸ σπίτι, προβάλλοντας κυρίως τις δραστηριότητες του Πάπα. Ἔτσι οι Ὁρθόδοξοι ἑλληνες εἶδαν τὸν περασμένο Νοέμβριο τὸν Πάπα στὸν Πατριαρχικὸ Ναὸ του Ἁγ. Γεωργίου στο Φανάρι, τους ἀλληλοσπασμούς του Πάπα με τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη, τις παπικές δῆθεν, εὐλογίες, τὸν Πολυχρονισμό του Αἰρεσιάρχου της Δύσεως, συγχρόνως δε ἕναν καταιγισμό ἀγαπολογίας. - Ἀγάπη, ἀγάπη!, διαλαλοῦν σε ὅλους τους τόνους οι Οἰκουμενιστές. Και βέβαια σὰν ἀνθρώπους ἀγαπᾶμε τους αἰρετικούς. Τις αἰρετικές τους διδασκαλίες, όμως, και τις πλᾶνες τους, δεν τις δεχόμαστε. Για πέστε μου, σᾶς παρακαλῶ : Μποροῦμε να ἐνωθοῦμε με ὄσους χειροτονοῦν γυναίκες ἱερεῖς και ἐπισκόπους ; Ἡ με ὄσους τελοῦν «γάμους» ὁμοφυλοφίλων ; Ἡ ὄσους θεωροῦν την Παναγία περίπου ως Θεά (οἱ Παπικοί) , ή ὄσοι την θεωροῦν σὰν μια ἀπλή γυναίκα και φυσικά δεν την τιμοῦν ; (οἱ Προτεστάντες) Μποροῦμε ; Ἐγὼ λέω ὄχι. Μυριάκις ὄχι.

Γι' αὐτὸ ἀγαπητοὶ μου χριστιανοί, ἄς εὐχαριστοῦμε τὸν Κύριο που μᾶς έχει μέσα στη μοναδική Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, και ἄς ἀγωνιζόμαστε με την μετάνοια, την Θεία Κοινωνία, την προσευχή και την θεάρεστη ζωή, ὡστε με τις πρεσβεῖες της Θεοτόκου να ἀξιωθοῦμε και της Βασιλείας τών Οὐρανῶν, την ὁποία εὐχομαι ὁ Κύριός μας να την χαρίσει εἰς πάντας ὑμᾶς. Ἀμήν».

Τουρκίας, που ἐξυπηρετεῖ ξένα συμφέροντα και ὄχι τών μουσουλμάνων της Θράκης. Ἀναφέρθηκε μάλιστα και στις τακτικές τών «γυπαετῶν της ἡμισελήνου», ὅπως χαρακτήρισε τους Τούρκους πράκτορες, στα ἀνυπεράσπιστα Πομακοχώρια. «Ἦμουν εἴκοσι χρόνια δάσκαλος στην μειονοτική ἐκπαίδευση. Στο σχολεῖο οι Πομάκοι μαθητές, δεν γνώριζαν οὔτε μια τουρκική λέξη. Τὰ παιδιά για να πάψουν να μιλοῦν πομακικά και να μάθουν τουρκικά, δέχονταν μεγάλη πίεση και ξυλοδαρμό». Και ἐγὼ τῶρα, ἀπὸ αὐτήν τη θέση λέω : Ἄρα γε, ἀκούει ή Κυβέρνηση και ή Ἀντιπολίτευση, ὡστε να πράξει τὰ δέοντα προτοῦ να εἶναι πολύ ἀργά ; Ἄς αφήσουν τους καβγάδες στη Βουλή, ἄς αφήσουν ὅλα αὐτὰ που μᾶς τριβελίζουν τὸ μυαλό κάθε μέρα και κάθε στιγμή, και ἄς κοπάξουν και αὐτὸ τὸ ἔθνικὸ θέμα της Θράκης.

ΜΕ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ ΤΙΜΗΘΗΚΑΝ ΟΙ ΠΕΣΟΝΤΕΣ ΤΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΠΟΥ ΣΥΝΕΤΡΙΨΑΝ ΤΗΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΑΡΣΙΑ 1946-1949

ΓΡΑΜΜΟΣ 2015

Τήν Κυριακή 30-08-2015 τελέσθηκε η έθνικοθρησκευτική εκδήλωση μνήμης - Επέτειος τής Νίκης του Στρατού μας στον Γράμμο και τὸ Βίτσι ἐναντι τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν τοῦ «Δ.Σ.Ε.» ποῦ αἱματοκύλησαν τήν πατρίδα κατὰ τὰ ἔτη 1946-1949 καί τὸ καθιερωμένο ἱερό μνημόσυνο στή μνήμη τῶν πεσόντων μαχητῶν τῶν Ε.Δ. Στὸν Γράμμο (Βούρμπιανη Κονίτσης) ἱερουργούντος τοῦ Μητροπολίτη Δρυϊνουπόλεως Πωγωνιανῆς κ Κονίτσης κ. κ. Ανδρέα, μετὰ τῆς θείας λειτουργίας, ἔγινε τὸ καθιερωμένο μνημόσυνο ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν πεσόντων Ἀξιωματικῶν, Ὑπαξιωματικῶν καὶ Ὀπλιτῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ καθὼς καὶ τῶν Πεσόντων ἀνδρῶν τῆς, θρυλικῆς, Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς.

Ἐκατοντάδες προσκυνητὲς προσῆλθαν καὶ φέτος ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα παρόλο ποῦ τὸ βάρος φέτος ἦταν στὸ Βίτσι. Διοργανωτῆς τῆς ἐκδήλωσης μνήμης ἦταν ἡ Ἐνωση Ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν Στρατοῦ

(Ε.Α.Α.Σ) Ἰωαννίνων. Παρόντες ἦταν ὁ εὐρωβουλευτῆς τῆς Χρυσῆς Αὐγῆς Ἀντιστράτηγος ἐ.α. κ. Ἐπιτήδειος Γεώργιος καὶ ὁ Βουλευτῆς τῆς Χρυσῆς Αὐγῆς Αἰτωλοακαρνανίας κ. Μπαρμπαρούσης Κωνσταντῖνος.

Ἐγινε ἔπαρση σημαίας ἀκολούθησε προσκλητήριο νεκρῶν, ἐψάλθη τρισάγιο στὸ μνημεῖο Πεσόντων καὶ τηρήθηκε ἐνός λεπτοῦ σιγὴ στή μνήμη τῶν στρατευμένων παλικαριῶν ποῦ ἐμπόδισαν νὰ ἐπιβληθεῖ ἡ κομμουνιστικὴ δικτατορία. Στὴ συνέχεια ὁ πρόεδρος τῆς Ε.Α.Α.Σ Ἰωαννίνων Ἀντιστράτηγος ἐ. α. κ. Κωστούλας μετὰ ἕνα σύντομο χαιρετισμὸ του καλωσόρισε τοὺς προσκυνητὲς ποῦ προσῆλθαν στήν ἐκδήλωση μνήμης. Σηλίτευσε τὴν ἀπουσία τῆς ἐπίσημης Πολιτείας. Χαρακτηριστικὰ εἶπε:

«Σήμερα ἐκτελοῦμε ἱερό προσκύνημα, στήν μνήμη τῶν πεσόντων τοῦ Στρατοῦ καὶ τῆς ἡρωικῆς Χωροφυλακῆς ποῦ ἔπεσαν τὰ ἔτη 1946 - '49 ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἐστιῶν».

Στὴ συνέχεια ἀπηύθυνε ἕνα ἑλληνόψυχο χαιρετισμὸ ὁ Ὑποστράτηγος ἐ.α. Ροζῆς Βασιλείος γιὰ τὴν Ε.Α.Α.Σ Ἀθηνῶν. Ὑπογράμμισε ὅτι ὁ πόλεμος τῶν ἐτῶν 1946-49, ἦταν συμμοριτοπόλεμος καὶ ὄχι ἐμφύλιος ὅπως τὸν μετονόμασε μετὰ ἀπὸ χρόνια ἡ Πολιτεία. Ἐπισήμανε ὅτι ἡ ἱστορία ἐκείνης τῆς περιόδου οὔτε παραγράφεται, οὔτε λησμονεῖται, οὔτε παραποιεῖται χάριν σκοπιμοτήτων.

Τὸν πανηγυρικό λόγο τῆς ἡμέρας ἐκφώνησε ὁ Ὑποστράτηγος ἐ.α. κ. Νικόπουλος Σταύρος τῆς Ε.Α.Α.Σ.

Ὁ κεντρικὸς ὁμιλητῆς ὑποστράτηγος ἐ.α. Στ. Νικόπουλος

Ἰωαννίνων. Μετὰ γλαφυρότητα καὶ ἱστορικὴ ἀκρίβεια ἀναφέρθηκε στὰ γεγονότα τοῦ συμμοριτοπόλεμου 1946-1949. Χαρακτηριστικὰ εἶπε: «Ὁ Γεωρ. Παπανδρέου, ὅσο καὶ ὁ Θέμ. Σοφουλῆς σὲ κανένα σημεῖο ἀπὸ τίς, τότε, ὁμιλίες τους δὲν ἀναφέρουν τὴ λέξη ἑμφύλιος πόλεμος ἢ ΔΣΕ. Ἀμφότεροι οἱ δύο ἐκεῖνοι πρωθυπουργοὶ χρησιμοποιοῦν τὸν ὄρο ἑχθροὶ τῆς πατρίδος». Ἐπισήμανε ὅλες τίς προδοσίες τοῦ ΚΚΕ, τὸ παιδομάζωμα καὶ τὴ μεγάλη σημασία τῆς Νίκης τοῦ Στρατοῦ γιὰ τὴν ἐδαφικὴ ἀκεραιότητα τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ λόγο ἔλαβε καὶ ὁ εὐρωβουλευτῆς τῆς Χρυσῆς Αὐγῆς Ἀντιστράτηγος ἐ.α. κ. Ἐπιτήδειος Γεώργιος. Τόνισε ὅτι ἡ ἐπέτειος τοῦ Γράμμου δὲν εἶναι ἐκδήλωση μίσους ἀλλὰ εἶναι φόρος

τιμῆς πρὸς τοὺς πεσόντες τοῦ Στρατοῦ. «Οἱ Γραμμομάχοι ἔσωσαν τὴν πατρίδα ποῦ κινδύνευε νὰ χάσει τὴ Μακεδονία ἀπὸ τοὺς κομμουνιστοσυμμοριτῆς», ὅπως εἶπε.

Τέλος στήν ὁμιλία του ὁ Μητροπολίτης Κονίτσης κ. κ. ΑΝΔΡΕΑΣ μετὰ ἕνα πύρινο λόγο του ἐξήρε τὴ θυσία τῶν στρατευμένων παιδιῶν τῆς ἐποχῆς ποῦ ἔπεσαν ἡρωικὰ στὸν Γράμμο καὶ τὸ Βίτσι, ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος. Σηλίτευσε ἐπίσης τὴν ἀπουσία τῆς Πολιτείας ἀπὸ τὴν ἐπέτειο τοῦ Γράμμου. Κατακεραύνωσε τίς προδοσίες καὶ τὰ ἐγκλήματα τοῦ ΚΚΕ-«ΔΣΕ» τῶν ἐτῶν 1946-'49. Κάλεσε ἐπίσης τὴν Πολιτεία νὰ φτιάξει ἐπιπέλους τὸν δρόμο ποῦ ὁδηγεῖ στὸ ὕψωμα 2520 ὥστε νὰ τελεῖται ἐκεῖ τὸ Μνημόσυνο τῶν Πεσόντων. Ἐκλείσε τὸν λόγο του καλώντας τὸν λαὸ νὰ μὴ ξεχάσει τοὺς ἥρωες τοῦ Γράμμου, νὰ παραμείνει πιστὸς στὶς Χριστιανικὲς καὶ ἐθνικὲς του ἀξίες. Ἀκολούθησε κατάρθεση στεφάνων ἀπὸ τους:

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης κ. κ. Ανδρέας, ὁ εὐρωβουλευτῆς, Ἀντιστράτηγος ἐ.α., τῆς Χρυσῆς Αὐγῆς κ. Ἐπιτήδειος Γεώργιος γιὰ τὸν Ἀρχηγὸ τῆς Χρ. Αὐγῆς.- Γιὰ τὴν Ἐνωση Ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν Στρατοῦ (Ε.Α.Α.Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος, Ὑποστράτηγος ἐ.α. Ροζῆς Βασιλείος.- Πανελλήνιος Σύνδεσμος Ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν Στρατοῦ καὶ Σωμάτων Ἀσφαλείας κ. Ἀντ/γος ἐ.α. Παππᾶς Ἀθ.-ὁ Πανελλήνιος Σύν-

δεσμος Πεζικοῦ παρ/μα Θεσσ/νίκης Πανελλήνιος Σύνδεσμος Ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν Στρατοῦ καὶ Σωμάτων Ἀσφαλείας, Ν. Πρεβέζης.- Ὁ Σύνδεσμος Ἀναπήρων καὶ θυμάτων Πολέμου Ν. Ἰωαννίνων & Κερκύρας.- Ὁ πολεμιστῆς τοῦ Γράμμου κ. Γκέλης Γεώργιος-ὁ κ. Φατσέας Ἰωάννης γιὰ τοὺς Κρήτες Μαχητῆς.- Ἡ Πανελλήνια ὁμοσπονδία ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας.- Ἡ Ἐνωση Ἀποστράτων Χωροφυλακῆς καὶ Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας Ν. Ἰωαννίνων.- Ἡ Ἐνωση Ἀποστράτων Χωροφυλακῆς καὶ Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας Ν. Ἄρτης)- Ἡ Ἐνωση Ἀποστράτων Σωμάτων Ἀσφαλείας Ν. Πρεβέζης.- Σύνδεσμος Ἐφεδρῶν Ἀξιωματικῶν Στρατοῦ Ν. Ἰωαννίνων.- Ἡ 2η Μοῖρα Καταδρομῶν- Πανελλήνια Ἐνωση Συνδέσμων ΕΟΕΑ-ΕΔΕΣ (ΠΕΣΕΑ) κ. Μπαφατάκης-Σύνδεσμος Ἀγωνιστῶν ΕΟΕΑ-ΕΔΕΣ, Ν.Πρεβέζης.-Γιὰ τὴ νεολαία, Ν. ΖΕΡΒΑ ἢ κὰ Ροδίου-ὁ Βουλευτῆς τῆς Χρυσῆς Αὐγῆς κ. Μπαρμπαρούσης Κων/νος, γιὰ τὴν κοινοβουλευτικὴ ὁμάδα τῆς Χ.Α.-Πατριωτικὸς Ἑλληνικὸς Σύνδεσμος Λάρισας.- Ἡ Βασιλικὴ Ἐνωσις Ἰωαννίνων κ. Τόσκας Γεώργιος.- Ἡ Βασιλικὴ Ἐνωσις Θεσπρωτίας κὰ. Ἀποστόλου.- Ἡ Βασιλικὴ Ἐνωσις Μετσόβου κ. Σταυράκης.- Ἡ Βασιλικὴ Ἐνωσις Κονίτσης κ. Γαλάνης.- Ἡ Βασιλικὴ Ἐνωσις Φιλιατῶν, κὰ. Ἀποστόλου

Ἡ σεμνὴ ἐκδήλωση τελείωσε μετὰ τὴν ἀνάκρουση τοῦ ἐθνικοῦ ὕμνου.

ARTEMIOS

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ Κ.Κ. ΑΝΔΡΕΟΥ ΣΤΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΟΥ ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗ 30-8-2015

«Δέν με έκπλησσει τὸ ὅτι στίς ἐκδηλώσεις δέν εἶναι ἐκπρόσωποι τῆς Πολιτείας. Ἄς ποῦμε ὅτι ἦταν κάποιος Ὑπουργὸς σήμερα. Ἔ καί ; Τί θὰ γινόταν ; Ἡ Ἑλλάδα δέν εἶναι αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι ἐκάστοτε κυβερνοῦν. Ἡ Ἑλλάδα εἶναι ὁ λαὸς ! Εἴστε ἐσεῖς πού εἴστε σήμερα ἐδῶ ! Καὶ νὰ ξέρετε ὅτι δέν πρόκειται ποτὲ νὰ ἔλθουν. Νὰ μὴν ἔλθουν. Ὡρα τους καλή. Ἐμεῖς θὰ ἐρχόμαστε πάντως, ἂν ζοῦμε, καὶ ὅσο ζοῦμε, καὶ ὅπως ζοῦμε.

Σὲ ἰδιαίτερα δύσκολους καιροῦς, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, βρεθήκαμε πάλι ἐδῶ στίς ὑπόρροιες τοῦ Γράμμου, τοῦ βουνοῦ πού ἐγίνε θρύλος τὸ 1949, ὅταν συνετρίβη ἡ κομμουνιστικὴ ἀνταρσία, καὶ ἠλθαμε γιὰ νὰ τελέσουμε ἕνα ἀπέριπτο μνημόσυνο τῶν γενναίων ἀγωνιστῶν. Ἐχω ὅμως τὴν αἴσθηση, τώρα πού σᾶς βλέπω, ὅτι ὅλοι διερωτᾶσθε πῶς μετὰ ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν περηφανὴ θρίαμβο τοῦ 1949 ἐφθάσαμε νὰ ἔχουμε σήμερα Κυβέρνηση, γιὰ πρώτη φορά, «ἀριστερά» ὅπως ἐκαυχῶντο νὰ λένε. Κί' αὐτὸ, ἀσφαλῶς σᾶς προβληματίζει καὶ σᾶς φοβίζει, ὅπως φαίνεται στὰ πρόσωπα πολλῶν ἀπὸ ἐσᾶς.

Διερωτᾶσθε : Εἶναι δυνατόν αὐτοὶ πού αἰματοκύλησαν τότε τὴν Ἑλλάδα, πού ρῆμαξαν κυρίως τὴν ἕπαιρο, πού ἄρπαξαν βία 28.000 ἑλληνόπουλα ἀπὸ τὴν ἀγκαλιὰ τῶν μητέρων τους, αὐτοὶ, πού ἐνῶ ἡ Εὐρώπη ἐπούλωνε γοργὰ τὰ τραύματα πού εἶχε προκαλέσει ὁ Β' Παγκόσμιος Πόλεμος, αὐτοὶ κατέστρεψαν τὴν Ἑλλάδα χειρότερα ἀπ' ὅτι τὴν εἶχαν καταστρέψει οἱ Ἴταλοι καὶ κυρίως οἱ Βούλγαροι καὶ οἱ Γερμανοὶ κατὰ τὴν ἀπαισίας μνήμης τριπλῆ ξενικὴ κατοχὴ ; Αὐτοὶ πού ξεπουλοῦσαν τὴν Βόρειο Ἑλλάδα

με τὴν Βόρειο Ἠπειρο, πῶς, λοιπόν, τώρα βρίσκονται στὴν ἐξουσία καὶ ὀδήγησαν τὴν Πατρίδα στὴν ἐξουθένωση καὶ στὴν ταπείνωση ; Εὐλογα τὰ ἐρωτήματα αὐτὰ καὶ ἡ ἀγωνία πού τὰ συνοδεύει. Ὅμως ἡ ἀπάντηση ὑπάρχει, καὶ ἐρχεται - ἀπὸ πού ἐρχεται ; - ἀπὸ τὸν Γράμμο ἐρχεται. Ἀπὸ ἐκεῖ ὅπου ἀμέτρητα ἑλληνόπουλα, ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοὶ καὶ ἀπλοὶ στρατιῶτες, καὶ χωροφύλακες καὶ ἀεροπόροι, ἀφῆσαν τὴν τελευταία τους πνοή καὶ πότισαν τὸ χῶμα αὐτοῦ τοῦ βουνοῦ με τὸ ἄλικο νεανικὸ τους αἷμα. Naί, ἀπὸ ἐκεῖ ἐρχεται ἡ ἀπάντηση καὶ «ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν» (Ἀποκ. ΙΔ', 2), ὡς βροντὴ, ἀλλὰ καὶ ὡς παράπονο βγαλμένο μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά τους.

Χθὲς εἶχα ἀνεβεῖ ἐπάνω στὸ μνημεῖο. Πῶς ἀνέβηκα καὶ κατέβηκα, ὁ Θεὸς τὸ ξέρει. Σὲ μιὰ στιγμὴ περισυλλογῆς ἐκεῖ πάνω ἄκουσα τὴν φωνὴ τους. Τὴν φωνὴ τους πού

Εἶναι δυνατόν αὐτοὶ πού αἰματοκύλησαν τότε τὴν Ἑλλάδα, πού ἄρπαξαν βία 28.000 ἑλληνόπουλα ἀπὸ τὴν ἀγκαλιὰ τῶν μητέρων τους, αὐτοὶ, πού κατέστρεψαν τὴν Ἑλλάδα χειρότερα ἀπ' ὅτι τὴν εἶχαν καταστρέψει οἱ Ἴταλοι καὶ κυρίως οἱ Βούλγαροι καὶ οἱ Γερμανοὶ κατὰ τὴν ἀπαισίας μνήμης τριπλῆ ξενικὴ κατοχὴ ; Αὐτοὶ πού ξεπουλοῦσαν τὴν Βόρειο Ἑλλάδα στοὺς βόρειους γείτονές μας, καὶ πού ἠθελαν τὰ σύνορά μας νὰ φθάνουν μέχρι τὸν Ὀλυμπο, αὐτοὶ πού ἐξ' αἰτίας τῆς ἀνταρσίας τους κατὰ τοῦ ἔθνους, ἐγίναν αἰτία νὰ χάσουμε τὴν Βόρειο Ἠπειρο, πῶς, λοιπόν, τώρα βρίσκονται στὴν ἐξουσία καὶ ὀδήγησαν τὴν Πατρίδα στὴν ἐξουθένωση καὶ στὴν ταπείνωση ;

ἔλεγε καὶ τὴν ὁποία σᾶς μεταφέρω σήμερα : «Ἀδελφοὶ Ἕλληνες, μᾶς ξεχάσατε. Λησμονήσατε τὸν τιτάνιο ἀγῶνα καὶ τὴ θυσία μας γιὰ νὰ μείνει ἡ Ἑλλάδα ἐλεύθερη, ἔξω

Παλιὸι πολεμιστῆς, γέροντες πλέον, με τὶς μνήμες στὴν καρδιά καὶ τὶς δάφνες στὰ χέρια ἦρθαν νὰ ἀποθέσουν τὸ στεφάνι τῆς τιμῆς στοὺς συμπολεμιστῆς τοῦσιπὺ ἐπέσαν μαχόμενοι γιὰ τὴν ἐλευθερία.

«γιορτὲς μίσους». Ὅταν βεβηλώνονταν μνημεῖα καὶ ἡρῶα ἐθνικὰ, ἐνῶ παράλληλα ξεφύτρωναν πλάκες καὶ στήλες με τὰ δῆθεν κατορθώματα τοῦ ΕΑΜ - ΕΛΑΣ. Ὅταν ὁ καπετὰν - Μᾶρκος καὶ ὁ Νίκος Ζαχαριάδης κηδεύτηκαν με τὴν ἑλληνικὴ σημαία στὰ φέρετρό τους, τὴ σημαία πού γιὰ χρόνια τὴν βεβήλωναν. Ὅταν

στὴν Θεσσαλονίκη. Δέν διαμαρτυρηθήκατε καὶ δέν τολμήσατε νὰ βάλετε δύο πλάκες στὸ μνημεῖο τοῦ ἀγνωστοῦ στρατιώτη στὴν Ἀθήνα, πού ἡ μία θὰ γράφει ΓΡΑΜΜΟΣ καὶ ἡ ἄλλη ΒΙΤΣΙ. (Νὰ μὴν παραχθοῦν τὰ νεῦρα τῶν ἀριστερῶν !). Δέν διαμαρτυρηθήκατε ὅταν ...».

Οἱ γενναῖοι Γραμμομάχοι ἔβαλαν τέλος στὰ παράπονά τους γιὰ ὅλους ἐμᾶς τοὺς Νεοέλληνες πού τὸ κράτος μας ἐξόδευσε ἀσύλληπτα ποσὰ γιὰ τὰ λεγόμενα Ὀλυμπιακὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἔχουν οὐσιαστικὰ σήμερα ρημάξει, καὶ δέν ἀξιῶθηκε νὰ συντηρήσει με δύο μπουλντόζες τὸν χωμάτινο δρόμο μέχρι τὸ μνημεῖο τοῦ Γράμμου. Εἶναι ἕνας δρόμος ἰδιαίτερα ἐπικίνδυνος, καὶ ὅμως τὸν ἀφήνουν με τὶς νεροφαγές, με τοὺς βράχους, με τὶς κακοτοπιές πού κινδυνεύει κανεὶς σὲ μιὰ στιγμὴ νὰ βρεθεῖ κάτω στὸ χάος.

Καὶ ἀκόμη, ἀδελφοί, δέν διαμαρτυρηθήκαμε πού κάποια κυβέρνηση ἔδωσε συντάξεις στοὺς κατσαπλιάδες, ὅταν γύρισαν ἐξαθλιωμένοι ἀπὸ τὶς χώρες τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης καὶ δέν δίνει ἡ Πολιτεία καὶ σήμερα ἀκόμη, τὴν μικρὴ σύνταξη τοῦ ΟΓΑ στοὺς ἠλικιωμένους Βορειοηπειρώτες, πού ἔζησαν στὸ πετσί τους τὴν κομμουνιστικὴ τυραννία τοῦ Ἐνβέρ Χότζα, διότι ἐξακολουθοῦν νὰ παραμένουν στὴ γῆ τῶν πατέρων τους. Καὶ τί ζητᾶει ἡ Ἑλλάδα ; Ζητᾶει οἱ γέροντες Βορειοηπειρώτες νὰ ἐγκατασταθοῦν ἐδῶ, μόνιμα. Καὶ ἐκεῖ τί θὰ γίνει ; Ἄν φύγουν καὶ αὐτοὶ οἱ λίγοι πού ἔχουν μείνει καὶ πού κρατᾶνε τὰ σπίτια τους καὶ τὰ χωριά τους ἀνοικτὰ, θὰ ἐρημώσῃ ἡ Βόρειος Ἠπειρος καὶ οἱ Ἀλβανοὶ θὰ χειροκροτοῦν καὶ θὰ λένε « - Μπράβο στὴν Ἑλλάδα, τώρα δέν ὑπάρχει Βόρειος Ἠπειρος». Ἔ, λοιπόν, ἐμεῖς τοὺς λέμε: Ὑπάρχει Βόρειος Ἠπειρος καὶ θὰ ζήσει ἡ Βόρειος Ἠπειρος! Ἄν, ὅμως, φύγουν, ὅπως ἐπιδιώκει κάκιστα ἡ ἑλληνικὴ πολιτεία, τότε θὰ μπεῖ ταφόπλακα στὸ Βορειοηπει-

Θεῖα λειτουργία καὶ μνημόσυνο ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἡρωικῶς πεσόντων Γραμμομάχων σπὸν κεντρικὸ ναὸ τῆς Βούρμπιανης.

στοὺς βόρειους γείτονές μας, καὶ πού ἠθελαν τὰ σύνορά μας νὰ φθάνουν μέχρι τὸν Ὀλυμπο, αὐτοὶ πού ἐξ' αἰτίας τῆς ἀνταρσίας τους κατὰ τοῦ ἔθνους, ἐγίναν αἰτία νὰ χάσου-

ἀπὸ τὸ ἀπάνθρωπο σιδηροῦν παραπέτασμα. Δέν διαμαρτυρηθήκατε ὅταν τὰ ἀπέριπτα μνημόσυνα πού τελοῦνται στὴ μνήμη μας χαρακτηρίζονταν καὶ χαρακτηρίζονται ὡς

κάνατε ἐθνικὴ ἐορτὴ τὸ περιβόητο Πολυτεχνεῖο καὶ παράλληλα ὑποβαθμίζατε τὴν 25η Μαρτίου καὶ τὴν 28η Ὀκτωβρίου 1940 καὶ ἐξυμνοῦσατε τοὺς Βελοχιώτηδες καὶ τοὺς Σαράφηδες, ἐνῶ ἀνεχόσασταν νὰ κατηγορεῖται ἀσύστολα σὰν συνεργάτης τῶν Γερμανῶν καὶ δοσίλογος ὁ γενναῖος στρατηγὸς Ναπολέων Ζέρβας. Σιωπήσατε, ἐξακολούθησαν νὰ λένε οἱ φωνές τους, ὅταν κατέστρεψαν τὴν γλώσσα. Ὅταν παραποιοῦσαν καὶ διαστρέβλωναν τὴν ἱστορία, καὶ κάποια κυρία εἶχε τὸ θράσος νὰ πεῖ ὅτι στὴν Σμύρνη ἦταν «συνωσιτισμός» ! (Πῆγαν γιὰ τουρισμὸ οἱ Σμυρνιαῖοι ! Αὐτὰ εἶναι τὰ χάλια μας !) Δέν διαμαρτυρηθήκατε ὅταν ἔδωξαν τοὺς πνευματικούς ἀπὸ τὰ Σχολεῖα. (Καὶ ἡ Κυβέρνηση μάλιστα τῆς Ν. Δημοκρατίας τὸ ἔκανε αὐτὸ). Δέν διαμαρτυρηθήκατε, συνέχισαν, ὅταν μεταβάλλουν τὴν κοινωνία σὲ Σόδομα καὶ Γόμορα με τὶς ἀναισχυντες παρελάσεις τῶν ὁμοφιλοφύλων στὴν Ἀθήνα καὶ

ρωτικό, και θα προστεθεί μιὰ ἀκόμα χαμένη πατρίδα σὲ ὅλες ἐκείνες οἱ ὁποῖες χάθηκαν ἐξ αἰτίας τῆς ἀδιαφορίας μας καὶ τῆς κοντόφθαλμης πολιτικῆς μας. Ἀδελφοί μου, συνέλληνες, πιστέψτε με. Τὰ λόγια τῶν Γραμμομάχων μου προκάλεσαν βαθύ πόνο στὴν

καρδιά μου γιατί ἐπισημαίνουν ὅ,τι ἀπαράδεκτα συμβαίνουν στὴν Πατρίδα μας. Καὶ πιστεύω ὅτι καὶ ἐσεῖς ἀνάλογα αἰσθήματα θὰ ἔχετε. Ὅμως, ἡ ἡμέρα ἢ σημερινή, δὲν προσφέρεται γιὰ μεμψιμοιρίες καὶ στεναγμούς. Εἶναι ἡμέρα πού πρέπει νὰ ἀνανεώσουμε τὴν ἀγάπη

μας στὸν Χριστὸ καὶ στὴν Ἑλλάδα. Καὶ νὰ ὑποσχεθοῦμε στοὺς σεμνοὺς ἥρωες τοῦ Γράμμου, ὅτι ὄχι μόνον δὲν θὰ τοὺς ξεχάσουμε ποτέ, ἀλλὰ καὶ ὁ καθένας μας ἀπὸ τὸ μετερίζι του θὰ δίνει τὴν καλὴ μαρτυρία γιὰ νὰ ξαναβρεῖ ἡ Πατρίδα μας τὸν ὠραῖο δρόμο τῶν πεπρωμένων της. Γι' αὐτὸ, ἀδελφοί, ψηλὰ τὰ κεφάλια ! Ψηλὰ οἱ καρδιές ! Ἡ Ἑλλάδα θὰ βαδίσει ξανά πρὸς τὴν δόξα! Στὴν δόξα πού τῆς πρέπει καὶ τῆς ἀνήκει. Τὸ λένε πολλοὶ αὐτὸ. Τὸ λένε καὶ αὐτὰ τὰ παιδιά τῆς Σ.Φ.Ε.Β.Α. (Συντονιστικῆς Φοιτητικῆς Ἑνώσεως Βορειοηπειρωτικοῦ Ἀγῶνος) πού βρίσκονται ἐκεῖ στὴν ἐξοδο καὶ σὰς περιμένουν ἐκεῖ γιὰ νὰ σὰς δώσουν κάποιο λίγο ὑλικὸ πού ἔχουν. Διότι αὐτὰ τὰ παιδιά, μὲ πενταροδεκάρες ἐργάζονται. Δὲν ἔχουμε ἐμεῖς προσβάσεις στὸν «κρατικὸ κορβανᾶ».

Ὅ,τι μαζέψουν ἀπὸ αὐτὰ τὰ ὁποῖα διαθέτουν. Καὶ νὰ ξέρετε εἶναι αὐτὰ τὰ παιδιά πού ἔγραψαν καὶ τὰ συνθήματα στοὺς δρόμους πού περάσατε καὶ ἀσφαλῶς τὰ εἶδατε ἐρχόμενοι πρὸς τὰ ἐδῶ.

Λοιπὸν, τελειώσαμε ; Ὅχι δὲν τελειώσαμε. Γιατί οἱ ὠραῖοι ἀγῶνες δὲν τελειώνουν ποτέ. Συνεχίζονται οἱ ἀγῶνες ! Καὶ ἀκούω, ξανά, τοὺς ἡρωϊκοὺς Γραμμομάχους νὰ παραλάσσουν τοὺς τελευταίους στίχους τοῦ ποιητοῦ τοῦ Κρυφοῦ Σχολειοῦ καὶ νὰ μᾶς λένε : «Μὴ σκιάζεστε στὰ σκόπη. Τοῦ Γράμμου τὸ ὀλόλαμπρο ἀστέρι τῆς νύκτας τὸ ξημέρωμα θὰ φέρει». Ζήτω ἡ Ἑλλάδα μας καὶ ὁ γενναῖος στρατὸς της. - Ζήτω !

Ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Παναγία νὰ εἶναι μαζί σας. Χρόνια πολλὰ, ἅγια καὶ ἀγωνιστικά».

«Τὸν αἰσθανόμαστε δίπλα μας... Κοντὰ μας... Νὰ δέεται ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Πατρίδας καὶ τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς».

Αὐτὸ ἦταν τὸ κεντρικὸ μήνυμα-συμπέρασμα ἀπὸ τὴ σεμνὴ ἐκδήλωση τιμῆς καὶ μνήμης γιὰ τὰ 20 χρόνια ἀπὸ τὸν θάνατο τοῦ ἀλησμόνητου ἐπισκόπου πού πραγματοποιήθηκε στὶς 10 Αὐγούστου 2015 στὴ Βῆσσανη Πωγωνίου, στὸν προαύλιο χώρο τοῦ Ἱ. Ναοῦ. Γιὰ τὴν ἱστορία νὰ ποῦμε ὅτι παρόμοια ἐκδήλωση εἶχε λάβει χώρα καὶ στὴν Ἐπαρχία Κονίτισης, στὴν κωμόπολη τῆς Κονίτισης, τὸν περασμένο Δεκέμβριο. Στὴν ἐκδήλωση τῆς Βῆσσανης ἐψάλθησαν ἀπὸ τὴν Χορωδία τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ὑμνοὶ (τοῦ Ἁγ. Νικολάου, πού τιμᾶται ὁ Ἑνοριακὸς Νάος, ἡ Α' Ὡδὴ καὶ τὰ Μεγαλυνάρια τοῦ Μικροῦ Παρακλητικοῦ Κανόνας τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ κανόνας εἰς τοὺς ἐν Βορείῳ Ἠπειρῷ Ἁγίους), τραγουδήθηκαν ἄσματα («Στὸν νέο Πατρο-Κοσμᾶ», «Στὸν Δεσπότη - ἥρωα ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟ»), ἀπαγγέλθηκε ποίημα («Δὲν ὑπάρχουν πλέον σύνορα γι' αὐτὸν» τοῦ Σταύρου Μποζοβίτη) καὶ προβλήθησαν βίντεο μὲ ἀποσπάσματα ἀπὸ ὁμιλίες τοῦ Σεβαστιανοῦ πού ἀφοροῦσαν ἐθνικὰ ἀλλὰ καὶ πνευματικὰ θέματα. Ἡ χορωδία ἔκλεισε μὲ ἕνα νέο τραγουδί, ἐκτός προγράμματος, ἀφιερωμένο στὸν Ὅσιο Παῖσιο, ἀφοῦ ὁ Ἅγιος Γέροντας ἐκοιμήθη 5 μῆνες νωρίτερα ἀπὸ τὸν μακαριστὸ Σεβαστιανὸ τὴν ἴδια χρονιά (1994). Ὁ κεντρικὸς ὁμιλητῆς Αἰδεσιμολογιστὸς π. Ἡλίας Μάκος, θεολόγος καὶ ἐφημέριος ἀκριτικῶν ἐνοριῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτισης

πού ὑπῆρξε χειμαρρῶδης στό λόγο του καὶ ἐκφραστικώτατος, ἔκανε τὸ ἀκροατήριό νὰ συγκινηθεῖ καὶ νὰ θυμηθεῖ στιγμὲς μεγαλείου τοῦ ἀνεπανάληπτου Ἱεράρχου.

Στὴν πολὺ ἐνδιαφέρουσα ὁμιλία του ὁ π. Ἡλίας Μάκος, ἀνέφερε ἑπτὰ περιστατικὰ ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ Μητροπολίτου Σεβαστιανοῦ. Μεταξὺ ἄλλων τονίστηκε ὅτι «ἡ εἰκόνα, πού ἔχει ἀφήσει πίσω του ὁ Σεβαστιανός, εἶναι ἐκείνη τοῦ ὀραματιστῆ καὶ ταυτόχρονα τοῦ ἀγωνιστῆ, πού καταφέρνει νὰ κάνει τὸ ὄραμα πράξη καὶ ἔργο, νὰ χαράξει δρόμους καὶ νὰ ἐμπνεύσει νὰ τοὺς ἀκολουθήσουμε. Γιατί τὰ ὀράματα γεννιοῦνται στοὺς εὐλαβικοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ σχηματίζονται ἀπὸ τοὺς δυνατοὺς καὶ τοὺς γενναίους. Ἀπὸ ὀλοκληρωμένες καὶ ἀκτινοβολοῦσες προσωπικότητες, ὅπως αὐτὴ τοῦ ἀξέχαστου Σεβαστιανοῦ». Ἐπίσης ὁ ὁμιλητῆς ὑπογράμμισε ὅτι «καὶ σήμερα, 20 χρόνια μετὰ τὸν θάνατό του, νιώθει κανεὶς τὰ δύο του χέρια νὰ ἐξακολουθοῦν νὰ ὑψώνονται ἰκετευτικὰ στὸν Θεό... Τὰ καθάρια μάτια του νὰ ἐξακολουθοῦν νὰ ἀντικρίζουν τοὺς φτωχοὺς καὶ περιφρονημένους. Τὸν ξάστερο νοῦ του νὰ συλλαμβάνει τοὺς καημούς καὶ τοὺς πόθους τῶν ταλαιπωρημένων Βορειοηπειρωτῶν. Καὶ νὰ ὑπερασπίζεται τὸ δίκαιο τῶν ἀδικημένων».

«...Ὁ Σεβαστιανὸς ἂν καὶ ἀπουσιάζει δὲν ἀπουσιάζει. Ἄν καὶ λείπει, δὲν λείπει. Καὶ αὐτὸ, διότι ἔκρυβε μέσα στὴν καρδιά του μεγαλεῖο,

Ἡ χορωδία τῆς Μητροπόλεως Κονίτισης συνόδευσε τὴν ἐκδήλωση μὲ ὕμνους καὶ τραγούδια.

πίστη, ταπεινότητα καὶ εὐγένεια. Αὐτὸν πού κάποιοι, χωρὶς νὰ τὸν ξέρουν τὸν χαρακτηρίζαν σκληρό καὶ συντηρητικό, ἦταν ἕνα κομμάτι μάλαμα, μὲ τὰ εὐαίσθητα χαρακτηριστικὰ ἐνὸς παιδιοῦ. Ἡ καλύτερα ἦταν ἕνας ἐπίγειος ἄγγελος, πού συνεχῶς φτερούγιζε πρὸς τὸν οὐρανὸ».

Χαιρετισμὸ στὴν ἐκδήλωση ἀπηύθυνε καὶ ὁ Δήμαρχος Πωγωνίου Κώστας Καμάλης, πού ἦταν παρὼν, ὑπογραμμίζοντας ὅτι ὁ ἀγῶνας τοῦ Σεβαστιανοῦ ἦταν ἀγῶνας μὲ σημασία καὶ ἀξία διαχρονική, πού ὀφείλουμε, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο καιρὸ, σήμερα, νὰ μᾶς ἐμπνεῖ καὶ νὰ μᾶς καθοδηγεῖ.

Στὴν ἐκδήλωση, παραβρέθηκαν κληρικοὶ, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι τοῦ Δήμου Πωγωνίου, Πρόεδροι Ἀδελφοτήτων, ὁ Πρόεδρος τῆς Πανπωγωνισιακῆς Ὁμοσπονδίας, κάτοι-

κοι, καὶ πολλοὶ ἀπόδημοι ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου. Ἡ ἐκδήλωση ἔκλεισε ἀπὸ τὸν Ἐφημέριο τοῦ Ἱ. Ναοῦ Βησσανῆς π. Γεώργιο Μήτση εὐχαριστώντας ὅλους γιὰ τὴν συμμετοχή τους καὶ τὴν συμβολή τους στὴν τόσο ὠραία ξεχωριστὴ καλοκαιρινὴ ἐκδήλωση, ἀλλὰ καὶ τὴν παράκληση νὰ ἐπαναληφθοῦν παρόμοιες εὐκαιρίες στό ἐγγὺς μέλλον. Ἀκολουθήσε ἡ φήμη τοῦ μακαριστοῦ Ἱεράρχου ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ μὲ τὸ ἀκροτελεῦτο «ΑἰΩΝΙΑ Ἡ ΜΝΗΜΗ» καὶ ἐψάλη μὲ ἕνα στόμα ὁ Ἐθνικὸς Ὑμνος ἀπὸ τοὺς παρευρισκομένους. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς Ἐκδηλώσεως τὸ Ἑνοριακὸ Συμβούλιο προσέφερε νησιτίσιμο κέρασμα συνοδεύοντάς το μὲ χυμούς, δείχνοντας ἔτσι τὴν εὐχαριστία του πρὸς τοὺς ἐπισκέπτες.

Χ.Ἱ. Ἀμαραντινός

ΛΥΚΕΙΟ ΣΤΗΝ ΙΜΒΡΟ !

Μετά την επαναλειτουργία του Έλληνικού Δημοτικού Σχολείου, το 2013, οι Έλληνες της Ίμβρου έτοιμάζονται πυρετωδώς και για την επαναλειτουργία Γυμνασίου και Λυκείου, από το σχολικό έτος 2015-2016.

Το 2014 οι Αρχές της Τουρκίας παραχώρησαν το δημευμένο από το Τουρκικό Δημόσιο δημοτικό σχολείο στο χωριό των Αγριδίων στην Ίμβρο, το οποίο θα λειτουργήσει ως Γυμνάσιο - Λύκειο. Το σχολείο θα διαθέτει 10 αίθουσες μαθημάτων. Μαζί με τις κατοικίες των εκπαιδευτικών που ολοκληρώνονται, κόστισε 500.000 ευρώ. Πολλά από τα έξοδα καλύφθηκαν από δωρεές της Μονής Βατοπαιδίου, της Αρχιεπισκοπής Αμερικής, των Συλλόγων των Ίμβριων του Έξωτερικού και πολλών άλλων ευεργετών. Έξ άλλου, Τουρκικό ιδιωτικό Πανεπιστήμιο χορήγησε ηλεκτρονικούς ύπολογιστές και πολλά άλλα βοηθήματα. Να σημειωθεί, ότι το κτίριο του Σχολείου παραχωρήθηκε επί άοριστον και άμισθί, με μόνο όρο την λειτουργία του ως Σχολείου.

Χαιρόμαστε και μεϊς μαζί με την ομογένεια της Ίμβρου. Και εύχόμαστε να άρχιση γρήγορα και ή επαναλειτουργία της ιστορικής και περιωνύμου Σχολής της Χάλκης.

«B.B.»

Τό κτίριο του λυκείου στην Ίμβρο

Η ΟΡΘΗ ΘΕΣΗ

Ο Έλληνας ύπουργός Έξωτερικών κ. Νικ. Κοτζιάς έβαλε τά πράγματα στην θέση τους, σχετικά με την επίλυση του Κυπριακού. Με άφορμή, λοιπόν, την επέτειο της τουρκικής εισβολής στην Κύπρο, το 1974, σε σχετικό μήνυμά του, τόνισε ότι το Κυπριακό είναι ένα διεθνές πρόβλημα εισβολής και κατοχής, ή δε επίλυσή του παραμένει κορυφαία προτεραιότητα της Έλληνικής έξωτερικής πολιτικής. Άκόμη ανέφερε, ότι αναπόσπαστο μέρος μεϊς πραγματικής και όριστικής λύσης του προβλήματος είναι ή άποχώρηση όλων των ξένων στρατευμάτων από την Κύπρο και ή τερματισμός των άναχρονιστικών Συνθηκών Έγγύησης και Συμμαχίας του 1960 (συμφωνία Ζυρίχης - Λονδίνου). Πρόσθεσε, τέλος, ότι ή Ελλάδα ούδέποτε άποδέχθηκε και δέν πρόκειται και στο μέλλον να άποδεχθί ως τετελεσμένα γεγονότα τις συνέπειες της συνεχιζόμενης τουρκικής κατοχής, της βιαίας διχοτομίας και του έποικισμού της Κύπρου.

Προσυπογράφουμε τις δηλώσεις αυτές. Γιατί, πραγματικά, αυτή είναι ή βάση της δίκαιης επίλυσεως του Κυπριακού, δηλαδή ή άποχώρηση κυρίως των τουρκικών στρατευμάτων (που άνέρχονται σε 40.000 στρατού) από το Νησί. Μακάρι οι ύπεύθυνοι να άποδεχθοϋν την σάφρονα αυτή δήλωση.

«B.B.»

ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ

Άναστάτωση έχει προκληθί στην Κοινότητα των Ποντίων, για την άπόφαση του Υπουργείου Παιδείας να άφαιρέση, από την έξεταστέα ύλη της Γ΄ Λυκείου, κεφάλαιο που άφορα τον Ποντιακό Έλληνισμό. Παράλληλα, προκαλεί έρωτήματα ή στάση της ήγεσίας του Υπουργείου, ή όποία άρνείται να άπαντήσει στο έρωτήμα που έθεσε ή Παμποντιακή Όμοσπονδία Έλλάδος, σχετικά με την σκοπιμότητα μεϊς τέτοιας ένέργειας.

Η τακτική αυτή του Υπουργείου Παιδείας, προκάλεσε την αντίδραση της Βουλευτοϋ Ημαθίας του ΣΥΡΙΖΑ κ. Φρόσως Καρασαρλίδου, όπως επίσης και των Βουλευτών της Ν.Δ. κ. Θεοδώρου Φορτσάκη και κ. Σοφίας Βούλτεψη, οι όποιοι καλούν το Υπουργείο να άπέχη από κάθε σκόπιμη ένέργεια, που στρέφεται κατά των άπανταχού Ποντίων και του συνόλου του Έλληνισμού.

Τό Υπουργείο άρνήθηκε να δώση μεϊς έμπεριστατωμένη άπάντηση και παρέπεμψε άπλως στο σχετικό Φ.Ε.Κ. που καθορίζει την ύλη, ενώ ή Παμποντιακή Όμοσπονδία ζήτησε άύθημερόν, για άκόμη μεϊς φορά, έξηγήσεις, αλλά και ίκανοποίηση του αίτήματός της να επανέλθη τό έν λόγω κεφάλαιο στην ύλη της Γ΄ Λυκείου.

Η τακτική αυτή του Υπουργείου συνιστά ντροπή για την Ελλάδα. Έθνική πολιτική ζητάμε. Όχι στα λόγια, αλλά στα έργα.

«B.B.»

Διον.-Φρ. Μπελέρης

ΕΜΠΑΙΓΜΟΣ

Τό στέλεχος της «ΟΜΟΝΟΙΑΣ» και ύποψήφιος Δήμαρχος Χειμάρρας, στις έκλογές του περασμένου Ιουνίου, κ. Διονύσιος-Φρέντυ Μπελέρης, άποκάλυψε ότι στις παραμονές του δημοψηφίσματος στην Ελλάδα, ή αναπληρωτής ύπουργός Κοινωνικών Άσφαλίσεων Δ.Στρατούλης, παρόντος και του ύπουργού Υγείας Π.Κουρουμπλή, σε συνάντηση με ένώσεις Βορειοηπειρωτών, στην Αθήνα, «έταξε» τροπολογία, με την όποία παρατεινόταν μέχρι τις 29.2.2016 ή άσφαλιστική κάλυψη των άνασφάλιστων ύπερηλικών Βορειοηπειρωτών, που διαμένουν στην Βόρειο Ηπειρο, των όποιων ή συνταξιοδότηση είχε διακοπή, με την προϋπόθεση ότι θα βοηθοϋσαν να έπικρατήση...τό «ΟΧΙ» !!! Η άποκάλυψη αυτή προκάλεσε άλγεινή έντύπωση, διότι τελικώς ή ύπόσχεση των δύο ύπουργών άκυρώθηκε ως «μονομερής ένέργεια», άφήνοντας στον άερα τους Βορειοηπειρώτες, οι όποιοι, δικαίως, θεώρησαν την ύπόθεση αυτή σαν έμπαϊγμό. Κί αυτό, γιατί οϋτε σύνταξη παίρνουν, οϋτε φαρμακευτική περίθαλψη έχουν, άντιμετωπίζοντας σοβαρό πρόβλημα επιβίωσης. Ωραία «ύπερήφανη ένθική πολιτική», στην όποία άρμόζει μόνο ή λέξη ντροπή.

«B.B.»

ΜΕ ΠΡΟΣΧΗΜΑ ΤΟ ΜΠΑΪΡΑΜΙ

Η δραστηριότητα και οι επισκέψεις κορυφαίων στελεχών της κυβερνήσεως Έρντογάν στη Θράκη, με πρόσχημα τό μπαϊράμι, ήταν άκρως προκλητική. Έτσι, έδωσαν τό «παρών» ή ύπουργός Υγείας της Τουρκίας Μεχμέτ Μουεζίνουλου, ή πλέον ένθερμος ύποστηρικτής της «κοσσοβοποίησης» της Δυτικής Θράκης, και ή ύπουργός Εϋρωπαϊκών Υποθέσεων της Τουρκίας Βολκάν Μποζκιρ.

Όποιοι ύπουργοί της κυβερνήσεως Έρντογάν έρχονται στην Χώρα μας φροντίζουν να κάνουν δύο πράγματα : να ρίχνουν λάδι στην φωτιά με τις δηλώσεις τους για την άνεξαρτητοποίηση της Θράκης, που επιδιώκει ή Τουρκία, άπ' τή μεϊς μεριά. Κί από την άλλη να έκφράζουν την...βαθειά συμπάθειά τους για τις οικονομικές περιπέτειες της χώρας μας !

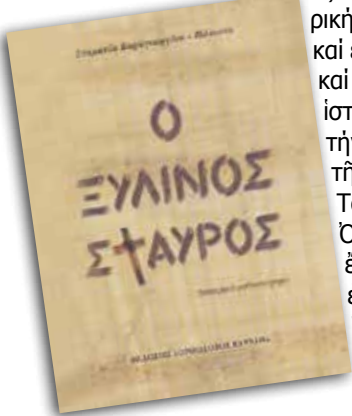
Άλλά τό κακό νομίζουμε ότι έχει παραγίνει μεϊς αυτές τις συχνές επισκέψεις Τούρκων άξιωματούχων στην Θράκη. Είναι καιρός ή Έλληνική Κυβέρνηση να λάβη τά μέτρα της και να μην έπιτρέπη στους ξένους αυτούς πράκτορες να «άλωνίζουν» στην Θράκη. Οι καιροί είναι ιδιαίτερα πονηροί.

«B.B.»

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Ο ΞΥΛΙΝΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Το ιστορικό μυθιστόρημα Ο ΞΥΛΙΝΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ τής κ. Σταματίας Καραγεωργίου -Πάπιστα, αποτελεί μία εξαιρετική και γλαφυρή περιγραφή τής δημιουργίας και συνέχειας του Βορειοηπειρωτικού Ζητήματος από το 1912

ως τις ημέρες μας. Στο βιβλίο παρουσιάζονται με άμεσότητα, λυρισμό και ιστορική ακρίβεια μέσα από τις ιστορίες καθημερινών ανθρώπων, (Βορειοηπειρωτών και έλλαδιτών), οι αγώνες, οι θυσίες, οι ελπίδες και οι πικρίες του σκλαβωμένου και τόσο άδικημένου αυτού κομματιού του ελληνισμού. Κοινή συνισταμένη των ιστοριών αυτών ένας ξύλινος σταυρός που συνδέει αρμονικά και νοηματοδοτεί την αφήγηση, προτυπώνοντας ουσιαστικά την ίδια την σταυρώσιμη πορεία τής Βορείου Ηπείρου, που προσμένει την δική της Ανάσταση.

Το βιβλίο τιμάζεται 18 ευρώ και μπορείτε να το προμηθευθείτε από τις εκδόσεις Ορθόδοξος Κυψέλη (2310212659) και από τα χριστιανικά βιβλιοπωλεία. Τα έσοδα από τη διακίνηση του βιβλίου θα διατεθούν για την ενίσχυση του έθνικού, κοινωνικού και φιλανθρωπικού έργου τής Ίερας Μητροπόλεως Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσας.

ΤΡΑΓΩΔΙΑ...

Η φωτογραφία του μικρούλη Σύρου Αϊλάν Κούρντι, πνιγμένου, στην παραλία τής Άλικαρνασσού τής Τουρκίας, έκανε τον γύρο του κόσμου και προκάλεσε παγκόσμια συγκίνηση. Ο Αϊλάν, τριών μόλις ετών, με τον μεγαλύτερο αδελφό του, επτά ετών, και με τους γονείς τους έφυγαν από την σπαρασσόμενη Συρία και από την Άλικαρνασσό μπήκαν, μαζί με άλλους πρόσφυγες, σε μία φουσκωτή βάρκα. Αλλά σε λίγο η βάρκα ξεφούσκωσε, άγνωστο γιατί, και όλοι βρέθηκαν στη θάλασσα. Τα δύο παιδιά και η μητέρα τους πνίγηκαν. Σώθηκε μόνο ο πατέρας, που οδύρεται και θρηνεί. Και επέστρεψε στο Κομπάνι τής Συρίας για να θάψει τον μικρούλη Αϊλάν.

Αυτός ο τραγικός θάνατος, αλλά και όλα όσα συμβαίνουν στην Κώ και, κυρίως, στην Λέσβο, έγιναν και γίνονται θέμα στις τηλεοπτικές ειδήσεις. Και, βέβαια, ταρακούνησαν την απάθεια και την αναισθησία τής Ευρώπης, αλλά, δυστυχώς, για λίγο, όπως φανερώνουν οι έντονοι διενέξεις Ευρωπαϊκών κρατών, για το αν θα πάρουν και πόσους πρόσφυγες. Τυπικά, είναι χριστιανική η Ευρώπη. Στην πραγματικότητα, όμως, δεν δείχνει την χριστιανική αγάπη στους αναγκασμένους. Και εν τώ μεταξύ, η τραγωδία των προσφύγων συνεχίζεται...

«B.B.»

ΚΑΙ ΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ

Οι αστυνομικοί τής Βορείου Δωδεκανήσου με έκτενη αναφορά τους προς τον εισαγγελέα τής Κώ, περιγράφουν τα προβλήματα από τις στρατιές των μεταναστών που βρίσκονται στο νησί, εκπέμποντας ουσιαστικά σήμα κινδύνου, και ζητούν την παρέμβαση τής Δικαιοσύνης. Γιατί παρατηρούνται συχνές συμπλοκές μεταξύ μεταναστών, που προέρχονται από διάφορα κράτη, ενώ ο αριθμός των αστυνομικών δεν επαρκεί για την αστυνόμευση τόσο μεγάλου αριθμού μεταναστών.

Συγκεκριμένα, η Ένωση Αστυνομικών Βορείου Δωδεκανήσου αναφέρει, ότι τρεις μόνο αστυνομικοί υπάρχουν στην είσοδο τής Κώ, που δεν μπορούν να αστυνομεύσουν εκατοντάδες μετανάστες, μερικές δε δεκάδες αστυνομικοί αδυνατούν να αστυνομεύσουν περί τους 7.000 μετανάστες, που σήμερα κυκλοφορούν στο νησί! Σε κάποια, μάλιστα, από τις άλλαλληλες συμπλοκές μεταξύ μεταναστών, από τους αστυνομικούς που επενέβησαν για να ηρεμήσουν τα πνεύματα, άγνωστοι άλλοδαποι άφαιραν προσωπικά είδη (ωρολόγια, γυαλιά ήλιου). Πέρα δε από τους σωματικούς κινδύνους, οι αστυνομικοί διατρέχουν και τον κίνδυνο σοβαρών μολυσματικών άσθενειών. Είναι, λοιπόν, και οι αστυνομικοί ήρωες, αφού μένουν πιστοί στο καθήκον. Θερμά συγχαρητήρια.

«B.B.»

ΟΝΕΙΡΑ ΘΕΡΙΝΗΣ... ΗΜΕΡΑΣ

Το δεύτερο δεκαήμερο του Ιουλίου, ο ύπουργός Έξωτερικών κ. Νικ. Κοτζιάς επισκέφθηκε τα Τίρανα. Στην αλβανική πρωτεύουσα οι εκεί ιθύνοντες, έθεσαν το ζήτημα των περιουσιών των Αλβανών και των «Τσάμηδων», στην Ελλάδα. Η απάντηση του Έλληνα ΥΠΕΞ ήταν ξεκάθαρη: Οι πολίτες τής γειτονικής χώρας, που απέκτησαν νομίμως περιουσιακά στοιχεία στην Ελλάδα, έννοείται μετά το άνοιγμα των συνόρων, δεν πρέπει να αμφιβάλλουν ότι τα όποια περιουσιακά τους στοιχεία τους ανήκουν. Όμως, όσοι έχουν καταδικασθή για έγκλήματα πολέμου και υπήρξαν συνεργάτες των Ιταλών φασιστών, και μετά των Γερμανών ναζιστών, δεν μπορούν με κανένα τρόπο να διεκδικούν περιουσίες, που, άλλωστε, τις είχαν αρπάξει από τους Έλληνες τής Θεσπρωτίας.

N.Κοτζιάς

Οι «Τσάμηδες» εξακολουθούν να όνειρεύονται την...επάνοδό τους στην Θεσπρωτία.

Αλλά, για την Ελλάδα, το «τσάμικο» έχει κλείσει οριστικά, όπως έχουν, κατά καιρούς, δηλώσει Έλληνες πολιτικοί. Εν τώ μεταξύ, όμως, οι έν Έλλάδι ιθύνοντες άς επαγρυπνούν.

«B.B.»

Ο ΧΡΟΝΟΣ ΘΑ ΔΕΙΞΗ

Διαβάσαμε στον Τύπο, ότι Αντιπροσωπεία τής ΔΕΕΕΜ «ΟΜΟΝΟΙΑ» συναντήθηκε, το πρώτο δεκαήμερο του Ιουλίου, με τον πρέσβη των Η.Π.Α. στην Αλβανία κ. Donald Lu.

Στην ανακοίνωση που εξέδωσε η «ΟΜΟΝΟΙΑ» αναφέρεται, ότι ο Πρόεδρος τής κ. Λεωνίδας Παππάς ενημέρωσε τον κ. Lu για τα προβλήματα και τα αίτήματα τής Βορειοηπειρωτικής Κοινότητας στην Αλβανία, ενώ του παρέδωσε και σχετική έκθεση.

Έξ άλλου, ο Πρόεδρος του παραρτήματος τής «Ομόνοιας» Χειμάρρας κ. Φρέντης Μπελέρης, καθώς και εκπρόσωποι άλλων τοπικών φορέων, ενημέρωσαν λεπτομερικά τον Άμερικανό πρέσβη για την χαώδη κατάσταση που επικρατεί στην Χειμάρρα στα θέματα ιδιοκτησίας. Και πρόσθεσαν, ότι την κατάσταση αυτή συντηρούν κρατικοί και επιχειρηματικοί παράγοντες. Από την πλευρά του ο Άμερικανός πρέσβης-που φάνηκε να είναι άριστος γνώστης τής καταστάσεως μέσα - τόνισε πως η Αλβανία έχει πολύ δρόμο για την καταπολέμηση τής διαφθοράς και, ειδικότερα, στην εξυγίανση του δικαστικού συστήματος. Τέλος, είπε πως η κυβέρνηση των ΗΠΑ θα είναι σύμμαχος στον αγώνα για την δημιουργία κράτους δικαίου στην Αλβανία, που κατ' επέκταση θα έχει και την κατοχύρωση των δικαιωμάτων των Βορειοηπειρωτών.

Για το τελευταίο αυτό άς μάς επιτραπή να αμφιβάλουμε, μάς και είναι γνωστές οι στενές σχέσεις ΗΠΑ- Αλβανίας. Θα δούμε. Ο χρόνος θα δείξει.

«B.B.»

Ίδρυτής: Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσας ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ (+)
Ίδιοκτησία: Πανελλήνιος Σύνδεσμος Βορειοηπειρωτικού Αγώνος (ΠΑ.ΣΥ.Β.Α)

Έδρα: Κόνιτσα Ιωαννίνων -Άλληλογραφία: «Βορειοηπειρωτικόν Βήμα» 441 00 ΚΟΝΙΤΣΑ Τηλέφωνο: 26550-23384 -Τηλεομιότυπο (Fax): 26550-23385

Ήλεκτρονικό Ταχυδρομείο (e-mail): vor.vima@imdpk.gr

Έκδότης -Υπεύθυνος κατά τον Νόμο: Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσας κ.κ. ΑΝΔΡΕΑΣ.

Διευθ. Συντάξεως: Δημ. Καλλιακμάνης. Υπεύθυνοι Ύλης: Χρ. Σιχλιμοίρης, Γ. Έξαρχος.

Σύμβουλος Έκδόσεως: Απ. Σουτόπουλος. - Νομικός Σύμβουλος: Άθ. Κίτσιος

Είδικοί Συνεργάτες: Απ. Π. Παπαθεοδώρου, Κ. Χολέβας.

Έκτύπωση - Ήλ. σελιδοποίηση-Βιβλιοδεσία: Veneto A.B.E.E.: Τηλ.: 26510 85333

Το «Βορειοηπειρωτικόν Βήμα» εκδίδεται και κυκλοφορεί δωρεάν.

Έπειδή, όμως, τα έξοδά του είναι πολλά, γι' αυτό κάθε οικονομική ενίσχυση γίνεται ευχαρίστως δεκτή ή με Ταχυδρομική Έπιταγή (441 00 ΚΟΝΙΤΣΑ) ή στον λογαριασμό 386/296059-16 τής ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ. Όσοι επιθυμούν να λαμβάνουν το «B.B.» στο σπίτι τους ή στην εργασία τους, μπορούν να στείλουν τα στοιχεία τους: ή με επιστολή τους στην διεύθυνση 441 00 ΚΟΝΙΤΣΑ, ή στην ηλεκτρονική διεύθυνση vor.vima@imdpk.gr ή επικοινωνώντας στο τηλέφωνο 26550 25029 (π. Χερουβείμ).